

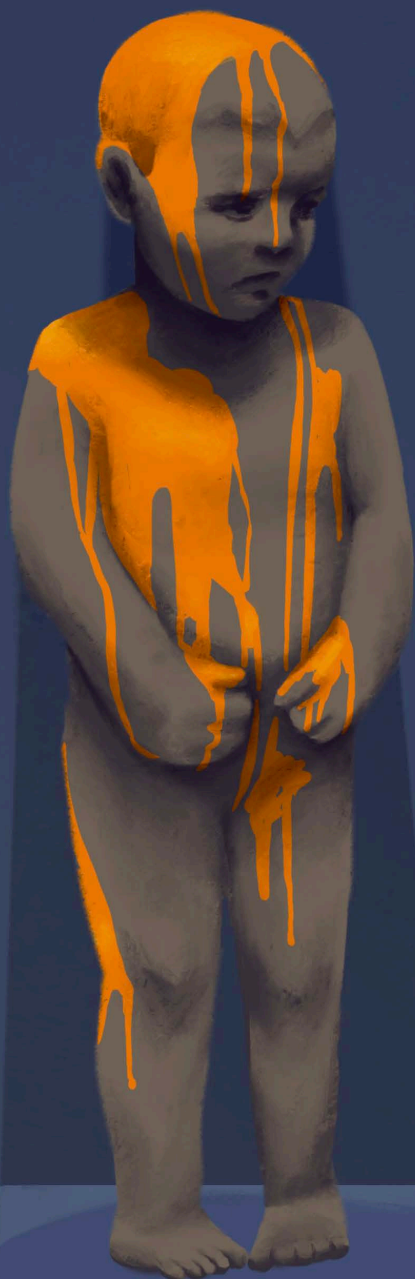
Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.8 110. ÅRGANG 02.09.24 - 24.09.24

Side 17

Frå målingsspann til fengselsdom

Historia om dragvellingen
som blei aktivist

Høgsesong for sykkeltjuveri 10 | NTNU bryt språklova 26

Studentar på stang 36

GRATIS

Ytringsfrihet er ikke viktig, for det har vi mer enn nok av i Norge ...

... mener kanskje noen. Men hvis du også interesser deg for temaet, kan du søke masterstipend hos Fritt Ord. Handler masteroppgaven eller masterprosjektet ditt om ytringsfrihet, samfunnsdebatt eller journalistikk, kan det være lurt å klikke seg inn på www.frittord.no

Søknadsfristen for studieåret 2024/2025 er 13. september.

FRITT ORD
50 ÅR 1974–2024

10

SYKKELKLEPTOMANI: Trondheim er en syklebar by i større grad enn de fleste. Men høstens studentinnrykk er høysesong for sykkeltyveri.

26

NEDGANG I SPRÅKMANGFOLD: Studentmållaget bebreider NTNU for å ikke oppfylle nynorskkravet.

40

DRØM DEG BORT: Savner du å se på film på skolen? Kosmorama henter frem kjære minner og gir deg en etterlengtet pause fra hverdagen.

24

IDEELLE STUDENTER: Hva går egentlig de 40 valgfrie kronene i semesteravgiften til? SAIH vil etablere seg i Trondheim.

36

POLE DANCING: Å se noen svinge seg rundt på en stang på en fysisk rå måte har også vekket vår oppmerksomhet.

50

KJØNNSFORDDELING PÅ HEADLINERE: Samfundet får kritikk for en uheldig kjønnsfordeling blant headlinere på Huset. Bookingsystemet kan gi en forklaring.

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Mari Kaslegard
– Tlf: 416 62 680
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Jonas Røisland
– Tlf: 958 59 557
avisnestleder@studentmediene.no

Elfrida Setra
– Tlf: 915 99 673
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Morten Sunde
– Tlf: 970 43 18
ansvarligredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Alle Nordli
– Tlf: 920 49 070
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Rohit Balasubramaniam
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Stener Storstenvik
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Bård Flatjord Netland
debattredaktor@studentmediene.no

AKTUALITETSREDAKTØR
Christina Xenaki
aktualitetsredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Nora Lerkærød Alnes
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Mathea Alten-Ronæss
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Mille Eftang Meinich
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Tiril Sofie Røstad
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Elaine Kielland
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Kian Nouri
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Katrine Sætereng (sjef), Karianne Folkvord Furset, Even Kaushik, Cecilie Bjørnsdatter Raustein, Bård Flatjord Netland, Benedikt Erikstad Javorovic, Bendik Brodshaug, Andrea Barland

GRAFIKERE
Elaine Kielland (1-3, 42-57)
Marlene Bræck Hanssen (5-16)
Maria Barfod (17-29)
Ingrid Kvernevik Knudsen (30-41)

KORREKTURsjef
Andrea Barland

FORSIDE
Linn Zhu Yu Grotnes

TIPS OSS!

tips@studentmediene.no

ANNONSERE?

salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studenter-samfundet i Trondhjem, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

DYPPDYKK **NERDY** UNDERHOLDNING MAT
SEX KULTUR SATIRE
SAMFUNDET INTERVJUER **DRAM** SKETCH
REPORTASJES STUDENT
HUMOR NYHETER
TÅRERTESTER TRONDHEIM **PORTRETT**

underdusken.no/video

LEIAR

Mari Kaslegard
REDAKTØR I UNDER DUSKEN

Språklova er ikkje frivillig, NTNU

Nynorskbrukarane fortentar ein naturleg plass på universitetet, på lik linje med alle andre.

Då Språkrådet gjennomførte sitt årlege tilsyn på offentlege institusjonar i sommar, kom det fram at NTNU ikkje er i nærleiken av å nå krava til språkmangfald.

Sentrale statsorgan skal bruke mellom 25 og 75 prosent av nynorsk eller bokmål for å fremme likestilling mellom målformene. Likevel er berre fire prosent av all tekst på nettsidene til NTNU på nynorsk. Det sender eit signal til studentane som kjem frå nynorskregionar.

At språklova ikkje blir følgde viser ikkje berre ein mangel på tiltak. Sidan kravet vart innført har NTNU fått strykkarakter. Dette tyder på ein systematisk underrepresentasjon av nynorskbrukarar i akademia.

Nynorskbrukarar er ikkje berre nerdete nordiskstudentar eller vestlandspatriotar. Det er folk frå alle krikar og krokar av landet som har eit meir eller mindre bevisst forhold til språket sitt. Dei skal ikkje trenge å ta opp ein kamp for å bruke målet dei er vakse opp med.

Bjørner Flittie Utgaard og Johannes Rønning frå Studentmållaget Nidaros seier til Under Dusken at dei opplevde

vegen til å bruke hovudmålet sitt i akademia som lang og kronglete.

Om du som brukar nynorsk vil bli møtt med ditt eige språk, må du aktivt velje bort bokmålet. Det er ikkje alle nynorskbrukarar som har det pågangsmotet til Linda Eide. Då endar ein fort opp med å melde seg opp til fag og ta eksamen på bokmål.

Offentlege organ har fleire plikter dei skal følge for å styrke språkmangfald, men den viktigaste er denne: kommunisere på eit klart og korrekt språk som er tilpassa målgruppa. Det klarar dei ikkje så lenge ein ubetydeleg andel av språket deira er retta mot dei opp til 15 prosent av oss som skriv nynorsk.

Alle har rett til å både bruke og lesa hjartespåret sitt og ingen har vondt av å bli eksponert for ei målform ein sjølv ikkje brukar i det daglege. Meir mangfald i språket rundt oss fremmar språkglede, bygger toleranse og trenar språkøyret.

Forskning har vist at nynorskelevar gjer det betre på nasjonale prøver enn bokmåselevar. Det betyr ikkje naudsyntvis at målforma i seg sjølv gjer ein smartare. Likevel set skulane med overvekt av nynorskbrukarar meir fokus på godt språk, og elevane blir naturleg eksponert for begge målformene.

UH-sektoren er avhengige av tilsette og studentar med gode språkkunnskapar. Her kan dei lære av nynorskskulane og gje meir rom til begge målformene ved å sette fokus på den som er mest underrepresentert i samfunnet elles.

Språkidentiteten er sterk for mange, men i eit samfunn som stort sett seier «jeg» og «ikke» skal ikkje mykje til for å viske han ut.

Hovudmål skal vera valfritt. Det blir det ikkje i praksis så lenge bokmål er standarden.

ILLUSTRASJON: Tallak Lie

Prisjegere skyter vådeskudd mot studentene

I mange år har norske forbrukere betalt for mye for dagligvarer. Selv om Konkurransetilsynet sier at dette rammer oss alle, smerter det som vanlig mest for studenter og andre med lav inntekt.

I august ble Coop, Norgesgruppen og Rema 1000 ilagt bøter på til sammen 4,9 milliarder kroner for ulovlig pris-samarbeid. Såkalt prisjegervirksomhet – utsendinger fra dagligvaregigantene som drar til konkurrentenes butikker for å overvåke priser – har bidratt til høyere priser og svekket konkurransen. De tre aktørene utgjør 95 prosent av dagligvaremarkedet, som omsetter for 200 milliarder kroner årlig. Det bør da kanskje ikke komme som en enorm overraskelse at markedet ikke er optimalt rigget for konkurranse.

Nordmenn har i flere år blitt fortalt at vi er nødt til å tåle høy prisvekst på alt fra energi til matvarer som følge av pandemien og krigen i Ukraina. Dyr-tiden har siden vært lang og utmattende. SSB fastslår at høy prisvekst på matvarer er en stor driver bak stadige økninger i konsumprisindeksen (KPI). Når er det innafor å spørre seg hvor mye av prisveksten som faktisk skyldes økte kostnader for matvarebransjen, og hvor mye som skyldes at et knippe grådige selskaper ser sitt snitt til å håve inn på varer alle trenger?

Jeg vil av to grunner påstå at studenter er de som er rammet hardest av høy prisvekst. Den første kan virke åpenbar: Vi er blant de fattigste i landet. Tross en økning nå i høst har studiestøtten samlet sett skrumpet inn med omtrent

én femtedel siden 90-tallet. Dette har skjedd mens samtlige av de største politiske partiene i Norge har sittet ved roret og kan ikke kalles noe annet enn et svik.

Den andre grunnen er at utleiere etter husleieloven er forpliktet til å følge konsumprisindeksen når de skal øke husleien din. Indeksregulering av leie er en viktig beskyttelse som skal ivareta deg som leietaker. Men med den veksten KPI har hatt de siste årene ser vi nå et marked der mesteparten av det du får av Lånekassen hver måned går rett i lommen på utleieren din, før du i det hele tatt rekker å dra innom Kiwi. Og nåde deg om du er ny student, og først nå blir kastet ut i et leiemarked som er fullstendig ute av kontroll.

Dyrtiden belyser, i likhet med koronapandemien, hvordan studenter og andre svakerestilte i samfunnet ironisk nok blir en ettertanke i vanskelige tider. Studenter ble under pandemien gang på gang bedt om å holde seg hjemme, om å begrense sosialiseringen sin, om å ikke samles til fest. Vi ble bedt om å begrense det som for mange gjør studentlivet til nettopp det – et liv. Jeg må innrømme at det etter hvert var med irritasjon jeg så Bent Høie og Espen Nakstad til stadighet gjenta varme ord om samhold og dugnad. Men, og det er et stort men, nordmenn sto faktisk sammen i kampen

RAMÍ CHUMBER
Samfundetleder

mot koronaviruset – selv om tiltakene gikk hardest ut over studenter.

Det frister på den annen side svært lite å ukritisk akseptere at jeg skal jobbe litt mer, feste litt mindre, *leve* litt mindre, kun for at matvaregigantene skal ende opp med en fetere bunnlíne. Konkurransetilsynets avsløringer bør gjøre oss rasende, og jeg kan bare håpe at de vil gjøre det lettere å rekruttere studenter i kampen for økt studiestøtte og en mer bærekraftig studentøkonomi. I mellomtiden anbefaler jeg deg å handle grønnsaker på din lokale asiatiske matbutikk. Og la deg ikke lure: Vi står ikke sammen i dyrtiden.

ILLUSTRASJON: Natalia Sokolowska

Keiserens nye utdanning

Til alle slitne og fortvilte studenter.

TEKST: Ioanna Schandy Papageorgiou | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Det var en gang en keiser i sitt pene slott som hadde det så fint og hadde det så godt. En dag, så tenkte han: «Jeg kan visst altfor lite, det er jo ikke gøy, jeg vil så gjerne vite!» Så dro han til en storby, til universitetet, begynte å studere, så slapp han mer å lete etter ting å gjøre, for alt han gjorde nå var: prøve på å lære, prøve å forstå.

Han strevde, slet og lærte så mye om så mangt, men aldri følte han at han kom så veldig langt. For hver en bok han leste, forsvant en liten bit av keiserens personlighet, det var et evig slit. Vår keiser mistet litt og litt sin humor og sin sjel, men tro det, eller ei, så var hans hjerne like hell

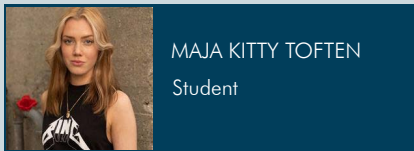
Da fem-seks år var gått, fikk keiser'n endelig en praktfull konvolutt med vitnemålet i. Det viste han til alle, de gratulerte han, og han følte seg så stolt som kun en keiser kan. Men midt i all applausen, fikk keiser'n déjà vu, og plutselig fikk keiseren behov for å snu.

Han snudde seg og gikk vekk fra folkemengden der, og kastet så et blikk ned på sine gamle klær. På vitnemålet stod det jo faktisk ingenting, og folkemengden lo av keiser'ns nye utdanning. For vitnemålet hadde ingen som helst verdi, og keiseren han innså at alt var lureri.

Seniorstudenter: samfunnsgevinst eller skattebyrde?

Antallet eldre studenter over 60 år øker, men debatten om kostnadene overser hvordan utdanning kan forebygge demens og redusere fremtidige samfunnsutgifter.

MAJA KITTY TOFTEN
Student

ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

Khrono publiserte nylig en artikkel med tittelen “Over 2000 studenter over 60 år. Koster millioner”.

Det kommer frem at antallet studenter over 60 år har økt betydelig de siste årene. I 2023 var det hele 2053 personer over 60 år registrert som studenter, ifølge tall som HK-dir har samlet inn for Khrono. Blant disse var 20 studenter i aldersgruppen 80-89 år. Det antas at flertallet av dem tar gratis utdanning som aldri vil bli brukt i arbeidslivet. Med en kostnad på mellom 130 000 og 270 000 kroner per utdanning, har FrP's utdanningspolitiske talsperson, Himanshu Gulati, reist debatt om dette som et samfunnsøkonomisk problem. Frp tar til orde for en tøffere prioritering, som gjør at ressursene som brukes til høyere utdanning kommer samfunnet og næringslivet til gode. Politikerer peker også på at eldre studenter får forrang foran yngre på studieplasser. Det har derfor blitt foreslått å innføre en avgift for eldre studenter.

Bildet er mer komplekst. Selv om antallet eldre studenter har økt, utgjør de fortsatt en liten andel av studentmassen i Norge. I 2023 var det omtrent 300 000 studenter, hvorav bare 2 053 var over 60 år. De fleste er ikke heltidsstudenter, men velger årsstudium eller enkelttemner innen

humanistiske fag, ofte hjemmefra. De tar ikke plasser eller får forrang foran yngre studenter. Én ekstra eldre student i en forelesning representerer derfor ikke en stor kostnad, men snarere en berikelse av det akademiske mangfoldet. Per Narve Overrein (80), er et eksempel på en pensjonist som fortsatt følger sine akademiske interesser. Han har vært heltidsstudent i 20 år og fullført 4 mastergrader. Nylig bestod han sin siste jusseksamen, drevet av troen på at kunnskap gir mening i livet. Samtidig har han vært aktiv i lokalsamfunnet på Sagene, ledet bydelsutvalget og deltatt i frivillige verv. Overrein forstår at noen kan stille spørsmål ved om samfunnet får nok igjen for kostnadene ved utdanning, gitt utgiftene til eksamensoppgaver og hvordan dette finansieres av skattepenger, men han opplever ikke å være til hindrer for yngre studenter.

Som student i audiologi, har jeg mye kunnskap om hørsel, kommunikasjon, psykologi og kognisjon. Gjennom praksisperioder har jeg daglig møtt eldre mennesker, flere i ulike stadier av demens. Lange ventetider for høreapparattilpasning har ført til at mange eldre opplever ensomhet, kjedsomhet og sosial isolasjon. Dårlig hørsel fører ofte til at folk trekker seg tilbake fra sosiale aktiviteter og mister muligheten til å delta aktivt i samfunnet. Jeg er derfor opptatt av å forstå de

helsemessige fordelene ved god hørsel, samt betydningen av en aktiv deltakelse i samfunnet. Ny forskning viser en klar sammenheng mellom utdanningsnivå og risikoen for demens. Ifølge HUNT-undersøkelsen og den internasjonale Lancet-kommisjonen er det identifisert 12 risikofaktorer som står for 40 % av risikoen for demens. Blant disse er isolasjon, depresjon, hørselstap og lav utdanning noen av de mest betydelige. Det betoner viktigheten av tidlig intervensjon for å unngå negative effekter på både kognisjon og sosialt liv.

Hver sjette person over 70 år har demens. Forskning viser at personer med lav utdanning har 3 til 6 ganger høyere risiko for å utvikle demens enn de med høyere utdanning. Risikoen øker når kognitiv aktivitet avtar gjennom livet. Engasjement i akademiske oppgaver og intellektuelle utfordringer stimulerer hjernen, styrker hukommelse, problemløsning og kritisk tenkning. Hjernen fungerer som en muskel som må trenes og stimuleres for å forbli sterk og skarp. Prinsippet “use it or lose it” gjelder også her—mangel på mental aktivitet senere i livet kan drastisk øke demensrisikoen og understreker viktigheten av å søke nye utfordringer, spesielt i eldre år.

Utdanning er dyrt. Demensomsorg er dyrere. En sykehjemsplass koster kommunene rundt 1 million kroner årlig. Med en økende aldrende befolkning er dette en betydelig utgift. Utdanning kan potensielt forebygge

demens, og dermed bidra til at flere eldre kan bo hjemme lenger. Det kan sees som en lønnsom investering i helse og velferd ved å redusere behovet for kostbar omsorg. Dette aspektet har Frp's Himanshu Gulati, ikke tatt med i sitt regnestykke.

Men det handler om mer enn økonomi. I Norge er utdanning en grunnleggende rettighet uavhengig av alder og vi bør ikke begrense menneskers verdi til deres arbeidskraft. Utdanning beriker livskvaliteten, fremmer selvrealisering og styrker mental velvære. For Per Narve Overrein og andre eldre kan studier være en kilde til personlig vekst og gi en dypere følelse av mening i livet. Det kan motvirke isolasjon og tap av identitet, som ofte følger med pensjonisttilværelsen. Å utfordre seg selv intellektuelt kan gi en følelse av mestring og bidra til en aktiv livsstil, noe som er spesielt viktig i eldre år, der risikoen for depresjon, inaktivitet og kognitiv svekkelse er høy.

Jeg sier nei til en studieavgift for seniorstudenter! Å begrense eldres tilgang til utdanning basert på økonomiske hensyn overser både de helsemessige og samfunnsøkonomiske fordelene. La oss heller se positivt på at flere eldre tar utdanning. Det er en investering i fremtidig helse og velferd, snarere enn en økonomisk belastning!

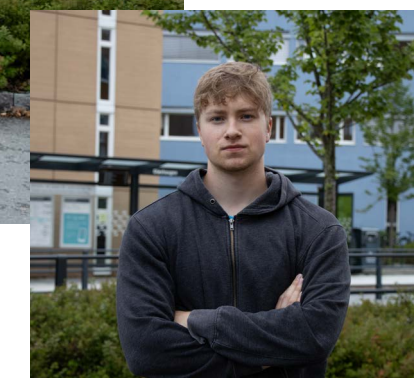
Studiestart er høysesong for sykkeltyverier

Både private sykler og bysykler forsvinner i disse dager. Syklende studenter har ikke mye til overs for sykkeltyver, men kommer med flere gode tips for å unngå dem.

TEKST: Idun Syvertsen | FOTO: Tiril Sofie Røstad

FLUNKENDE NY SYKKEL: Henning Hegstad er ute og sykler med sin nye sykkel etter at den forrige ble stjålet. Her sammen med kompis Jacob Lauvanger.

BLE FRASTJÅLET SYKKEL: Sykkelen til Henning Hegstad ble stjålet fra gårdsplassen hans i mai.

Rundt 1700 sykler ble meldt stjålet i Trondheim i fjor. Seksjonssjef Erik Stølan i Trøndelag politidistrikt forklarer at de ikke vet hvor stor andel av sykkeltyveriene som blir anmeldt. Han mener forebygging er det viktigste for å få bukt med sykkeltyveriene.

– Det er til en viss grad forebyggende at politiet med jevne mellomrom gjør beslag av stjalne sykler, men det aller viktigste er at alle gjør det de kan for å forhindre at sykkelen blir stjålet. I tillegg oppfordrer vi alle til å anmelde om sykkelen blir stjålet.

Forsikringsselskapet If melder at det er flest sykkeltyverier rett etter sommerferien, og på Gløshaugen er syklende studenter opptatt av å sikre seg mot sykkeltyvene nå rundt studiestart.

– Nå låser jeg sykkelen inn i boden

Henning Hegstad er ute med sin flunkende nye sykkel som han kjøpte for bare én uke siden etter at den forrige ble stjålet i mai.

– Sykkelen ble stjålet fra gårdsplassen der jeg bor på Nardo. Den var låst, men bare i seg selv. Jeg tenkte nok ikke at noen kom til å ta den på den måten, midt i et rolig nabolag med barnefamilier.

Hegstad, som går fjerde året på fysikk og matematikk, forteller at han er blitt mer forsiktig i etterkant.

– Nå låser jeg sykkelen inn i boden. Litt mer tungvint, men jeg tror ikke noen kommer til å ta den der.

Hegstad anmeldte sykkeltyveriet til politiet og meldte fra til forsikringen. Han forteller at han ikke har hørt noe mer fra politiet siden. Han har ikke stor tro på at politiet finner igjen sykkelen hans.

– Jeg tror ikke de pleier å finne noe som helst, dessverre.

Forsikringen ville heller ikke betale noe for sykkelen siden den var rundt ti år gammel.

– Det er jo kjedelig når jeg opprinnelig betalte 6000–7000 for den. Sykkelen var ikke ny, men den var tatt godt vare på.

Kanskje det bare er noen som sliter med låsen?

Vi møter Hegstad sammen med studiekamerat Jacob Lauvanger, som ikke nødvendigvis tror han hadde reagert om han ble vitne til et sykkeltyveri.

– Om man ser noen som står og fikler med en sykkel så er det lett å tenke at det bare er noen som sliter med låsen, sier Lauvanger.

Hegstad tror heller ikke det er så lett å skjønne at det faktisk er et sykkeltyveri man er vitne til.

– Om noen hadde kommet bort med vinkelsliper hadde jeg kanskje vært litt skeptisk, men ellers tror jeg de fleste ville gått videre uten å tenke noe mer over det, sier Hegstad.

Lauvanger forteller at han selv har vært i en situasjon der forbipasserende kunne mistenkt ham for å være sykkeltyv.

– Det var vinterstid og nøkkelen knakk da jeg skulle prøve å låse den opp. Så da måtte jeg jo prøve å bryte den opp. Jeg ble stående der og prøvde i over en time, og hadde det ikke vært midt i skogen

ANBEFALER SYKKELBOKSER: Eirik Skage viser fram hvordan man kan reservere helt trygg og gratis parkering for sykkelen gjennom appen Bikely.

SOLID KJETTINGLÅS: Eirik Skage, som tidligere har jobbet på sykkelbutikk, mener det er viktig å ha riktig utstyr og ta forholdsregler for å sikre seg mot sykkeltyverier.

GJEMT I STYRET: Eirik Skage viser fram den «hemmelige» GPS-en på sykkelen sin.

tror jeg folk kunne lurt på hva jeg holdt på med.

Tar alle forholdsregler

Eirik Skage har nettopp startet sitt første år på marinteknikk og har forelesninger både på Gløshaugen og på Moholt. Da er det praktisk med elsykkel. Men siden elsykler er ekstra populært blant sykkeltyver tar Skage alle forholdsregler.

– Jeg låser ut batteriet og tar det med meg. Selve sykkelen låser jeg fast med en solid kjettinglås.

Skage, som tidligere har jobbet på sykkelbutikk, viser også fram GPS-sporingen som er gjemt i håndtaket på styret. Så viser han fram tilhørende app på telefonen der han kan se sykkelens nøyaktige posisjon.

– Men selv om man kan finne ut akkurat hvor sykkelen er om den blir stjålet, så er problemet at politiet ikke nødvendigvis gjør noe likevel. De går ikke inn i en leilighet for å hente sykkelen din bare fordi det står i appen din at den er der.

Skage forteller at han har hørt om folk som tar saken i egne hender og drar dit sykkelen er for å hente den selv.

– Det kan jo være litt skummelt, men jeg tror jeg hadde vurdert det selv om min sykkel ble stjålet.

I tillegg til riktig utstyr anbefaler Skage å tenke over hvor man parkerer sykkelen. Gjerne et mindre åpenbart sted der det samtidig er litt folk rundt. I tillegg anbefaler han folk å bruke sykkelkap.

– Bikely har sykkelkap rundt omkring i byen, og med appen kan du reservere sykkelkap på forhånd og stå gratis i inntil fire timer. Etter det koster det også bare ti kroner i timen, og da er jo sykkelen helt trygg.

Bikely leverer denne tjenesten på vegne av Trondheim kommune.

Sykkelenentusiasten Skage har lite til overs for sykkeltyver.

– Det er kjempeirriterende med folk som stjeler, de ødelegger så mye for alle andre.

Hadde du ringt politiet om du så noen som holdt på å stjele sykler?

– Ja, det tror jeg at jeg hadde gjort. Først ringt politiet, og deretter kanskje gått bort og snakket til dem. Det er jo det jeg håper andre ville gjort om det var min sykkel.

VURDERER SPORINGSBRIKKE: August Høidalen (til høyre) mener det kan være verdt å investere i en sporingsbrikke om man har en litt dyrere sykkel. Her med kompisen Truls Østvedt.

SATSER PÅ STYGG SYKKEL: Utvekslingsstudent Noemi Schäfer tror ikke sykkeltyvene har lyst til å stjele sykkelen hennes, som hun kjøpte på Finn for 200 kroner.

– Verdt å investere i sporingsbrikke

Kompisene Truls Østvedt og August Høidalen studerer første året på elektronisk systemdesign og innovasjon. Begge bruker sykkel, men denne dagen er det bare Høidalen som har med seg sykkelen på Gløshaugen. Vennene kjenner flere som har fått stjålet sykler, og mener det er en del sykkeltyverier nå.

– Det er mer enn man tror, sier Høidalen.

De sier de tenker over hvor de parkerer sykkelen.

– Det føles nok litt tryggere å låse den fra seg her på campus enn nede i byen. Jeg tror også det kan være lurt å sette sykkelen sammen med andre sykler. Hvis du har en sykkel som skiller seg litt ut, er det mye lettere å se den om den

står alene enn om den står sammen med flere, sier Høidalen.

Østvedt er enig i dette og legger til at han tror tiden på døgnet kan ha noe å si.

– Om sykkelen står låst ute noen timer midt på dagen, så tror jeg den er mer trygg enn om man parkerer over natta. Hjemme er jeg heldig og har innendørs sykkelparkering, og det føles mye tryggere å sette den der, sier Østvedt.

Høidalen har en tykk kjettinglås til sykkelen sin og sier han har vurdert å få seg en sporingsbrikke.

– Når sykkelen er litt dyrere så tror jeg det er en veldig god investering, det koster bare et par hundre kroner.

– No risk, no fun!

Noemi Schäfer er på utveksling fra Dresden der hun studerer for å bli

maskiningeniør. Hun har kjøpt en bruktsykkel på Finn til bare 200 kroner. Hennes strategi er rett og slett å ha en styggere sykkel som ikke er så attraktiv å stjele.

– Se på disse andre syklene her. Hvorfor skulle noen valgt min?

Selv har hun en billiglås for at ingen bare skal kunne ta den med seg, men hun skjønner hvorfor det kan være lurt med en bedre lås om man har en litt dyrere sykkel.

– Jeg tenker ikke så mye over hvor jeg låser sykkelen, og noen ganger låser jeg den ikke i det hele tatt. No risk, no fun, sier hun og ler.

Schäfer har også et tips hun gjerne vil dele med andre syklende studenter som er nye i byen:

– Trondheim sykkelkjøkken! Det er et veldig bra tilbud der jeg fikk hjelp til å fikse ting på sykkel min. De har alt av utstyr, så det er perfekt om man ikke har verktøy selv.

Bysykler stjeles rett ut av stativene

Det er ikke bare private sykler som stjeles i Trondheim, og Trondheim bysykkel opplever at sykler stjeles rett ut av stativene deres.

Håvard Alvarez Herjuan er teamleder for UIP drift AS, avdeling Trondheim bysykkel, som drifter bysykkeltilbudet i byen. Han forteller at de har rundt 750 sykler fordelt på 65 stasjoner her i byen. De opplever at sykler stjeles rett ut av stativene deres. Mengden tyverier varierer mye gjennom året, og de ser også en topp i tyverier etter sommeren.

– Når det står på som verst, altså særlig nå rundt skolestart, prøver vi å sette inn ekstra ressurser for å håndtere det.

Herjuan forteller at alle syklene er utstyrt med GPS, og at de nesten alltid finner igjen syklene som blir stjålet.

– Hver dag kjøres et skift som leter etter stjålne sykler. Sykler som blir stjålet er som regel borte i omtrent ett døgn.

Han forteller at de til enhver tid kan se hvor alle syklene befinner seg, men at de ikke får varsel om at en sykkel er stjålet med én gang.

– Ungdomsgjenger står bak

Herjuan forteller at de har en klar idé om hvem det er som stjeler syklene.

– Dette er tyverier som i stor grad blir utført av skoleungdommer under 18 år. Det er snakk om ungdomsgjenger som sparker ut sykler fra stativene.

Han forteller videre at de aldri har sett noen andre enn ungdommer som gjør dette, og at de i svært liten grad mistenker at studenter stjeler sykler.

– Hadde det vært studenter så hadde vi nok sett tendenser til at det økte på kveldene, i helgene og i sentrum. Det er det derimot overraskende lite av.

Herjuan forteller at tyveriene i stor grad er begrenset til noen bestemte stasjoner, typisk nær enkelte skoler i byen. Han sier at de foreløpig ikke har prøvd å stenge noen av de utsatte stasjonene, men at de gjør andre tiltak. Denne sesongen har de testet å kjøpe færre sykler til disse stasjonene.

– Vi merket at det ble færre tyverier med én gang vi sluttet å fylle opp de stasjonene.

– Helt utrolig hvor frekke de er

I motsetning til tyveri av vanlige sykler mistenker ikke Herjuan at motivet for å stjele bysykler er å selge dem videre. Syklene forblir i Trondheim og som regel blir de funnet igjen. Ifølge Herjuan viser dette at det ikke ligger et økonomisk motiv bak tyveriene.

– De fleste er i ok stand når vi finner dem, men både sykler og stativer kan få skader under tyveriene. Gjentatte tyverier kan også føre til slitasjeskader som etterhvert må repareres.

Herjuan har ingen god forklaring på hvorfor ungdommene velger å stjele syklene i stedet for å betale 19 kroner for å låne dem.

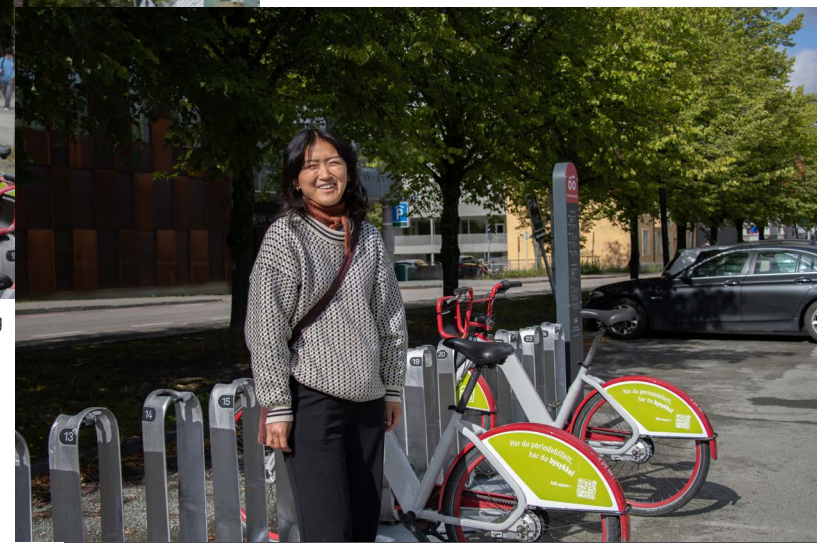
– Kanskje vil de ha seg en gratis sykkel, men jeg tror vel aller mest at de er i en alder der det er gøy å gjøre litt ugagn, til og med hærverk.

Herjuan mener ungdommene bryr seg lite om konsekvensene.

– De er altså så utrolig frekke. Det er helt overraskende hvor lite de bryr seg.

IDIOTISK: Emil Hafslund Veire synes bysykkeltilbudet er bra, og synes det er vanskelig å forstå hvorfor noen stjeler dem.

SLIPPER Å BEKYMRE SEG: Elise Ye Lunde har latt sykkel stå i boden det siste året og bruker heller bysykkel gjennom periodebilletten sin hos ATB.

Disse 13–14-åringene viser deg bare fingeren og går. Null respekt, de bryr seg ikke i det hele tatt.

Men at det kan få konsekvenser er Herjuan tydelig på:

– Om vi finner ut hvem det er, så anmelder vi og sender faktura for ødelagte sykler. Så ved å ikke betale de 19 kronene for en tur så risikerer man faktisk en faktura på mange tusen kroner om sykkel blir ødelagt.

Han forteller at dette har skjedd når ungdommer blir tatt på fersk gjerning av politiet eller når det blir tatt bilder og videoer av tyveriene.

Bare et tidsspørsmål før den forsvinner

Emil Hafslund Veire har nylig flyttet til Trondheim for å studere datateknologi. Han har så langt ikke tatt i bruk sykkel sin, og satser foreløpig på å bruke bysykkel gjennom månedsbilletten hos ATB i stedet.

Veire forteller at familien hans har blitt frastjålet syv sykler på syv år. Om han tar i bruk egen sykkel i Trondheim tror han det bare er et tidsspørsmål før også den forsvinner.

– For å være ærlig har jeg liten tro på at sykkel varer i de fem årene jeg skal studere her. Min erfaring fra Stavanger er at sykkel kan forsvinne om du låser den ute i bare én natt.

Veire sier han ikke var klar over at også bysykler stjeles, og han synes det er vanskelig å forstå hvorfor noen gjør det.

– Det virker jo litt idiotisk, de får jo ikke engang beholde sykkel. Det virker som om folk gjør det på pur faen.

Han er ikke imponert over de som velger å bryte ut syklene i stedet for å betale.

– Jeg synes bysyklene er et bra tilbud, og at det er jævlig drit at noen driver å ødelegger det. Hvis det skjer mye så kan det jo hende de må stenge tilbudet eller øke prisene.

Hva hadde du gjort om du ble vitne til at noen stjeler bysykler?

– Om jeg så noen prøve å sparke bysykler ut av et stativ så tror jeg kanskje jeg hadde ringt politiet. Jeg håper jeg hadde gjort det, for det er utrolig irriterende at folk gjør sånt.

Bruker bysykkel for å slippe å bekymre seg

Elise Ye Lunde studerer grunnskolelærer 1.–7. trinn. Hun bruker bysyklene og sier hun er fornøyd med tilbudet, og særlig etter at det kom inn i periodebilletten hos ATB. Hun var ikke klar over at

bysykler blir stjålet, men sier hun har sett sykler som står alene og blinker rundt i byen.

– Da har jeg tenkt at det er fordi noen har glemt å sette sykkel tilbake. Derfor har jeg syntes litt synd på dem for at de må betale for at sykkel står igjen opplåst.

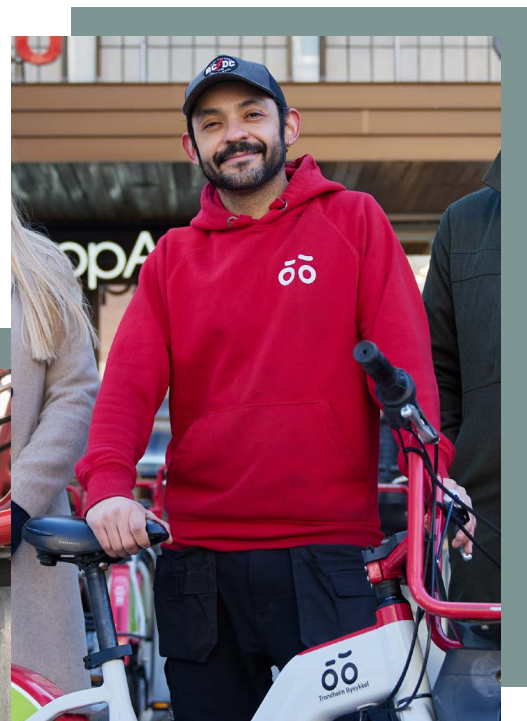
Lunde sier det største problemet med bysyklene er at det noen ganger er vanskelig å finne stasjoner i nærheten med ledige sykler. Derfor synes hun det er synd om tyveriene bidrar til at flere sykler må ut av drift fordi de er ødelagte.

– Sånn som nå står det i appen at det er en sykkel her, men så er det jo egentlig tre. Det er kanskje fordi de andre to er ødelagte da?

Lunde har også lagt merke til at en del av låsene på stativene ofte er litt defekte.

– Og det er jo sikkert også på grunn av behandlingen de får når folk prøver å stjele dem, så det er jo irriterende.

Lunde sier hun foretrekker å bruke bysykkel over egen sykkel fordi det er mer fleksibelt og mindre stressende. Hun har inntrykk av at det er mye sykkeltyveri i byen, og sier hennes egen sykkel har stått i boden i ett år.

KAN BLI DYRT: Håvard Alvarez Herjuan i Trondheim bysykkel sier at man risikerer en faktura på mange tusen kroner om man stjeler sykler og de blir ødelagte.

– Hvis jeg sykler til jobb i Midtbyen så slipper jeg å gå hele vakta og bekymre meg for at den skal bli stjålet.

– Truer ikke drifta

Herjuan fra Trondheim bysykkel kan berolige studentene med at tyveriene ikke truer drifta deres.

– Når vi finner igjen stjålne sykler så er det veldig varierende hva slags forfatning disse er i. Noen kan ha mindre skader som er enkle å reparere, mens andre er nesten helt ødelagte.

Herjuan forteller at det selvsagt har en økonomisk kostnad, men sier situasjonen er håndterbar.

– Det er ikke sånn at vi må stenge dørene på grunn av disse tyveriene. Det er noe vi til en viss grad regner med, og per nå er problemet håndterbart for oss.

Takknemlig for hjelp fra publikum

– Vi oppfordrer ikke brukerne våre til å bryte inn om man ser tyveri eller noe sånt, men det man kan gjøre er å ringe politiet og eventuelt ta noen bilder. I tillegg kan man gjerne kontakte kundeservice og fortelle dem at man

“**Om den blinker rødt og blått, da er sykkelen stjålet**

har observert hærverk på den aktuelle stasjonen, sier Herjuan.

Om man ser en forlatt sykkel som står og blinker, kan man også gjerne gi beskjed til kundeservice.

– Om den blinker rødt og blått, da er sykkelen stjålet. Om man ser en sånn sykkel på gata kan man gjerne bare sette den i nærmeste stasjon, det er til stor hjelp for oss, sier Herjuan.

Stølan i politiet oppfordrer også publikum til å ta kontakt om man observerer sykkeltyveri.

– Noter deg alt om gjerningsperson og sykkel framfor å bryte inn i situasjonen, sier Stølan. **UD**

SPARKES UT AV STATIVENE: Både syklene og stativene kan få skader som krever reparasjon.

Filosofistudent måla Vigelandsparken oransje: No må han i fengsel

I 2022 kasta Joachim Skahjem og medaksjonist Anne Klenge oransje vassmåling på Monolitten. Klimaaksjonen resulterte i dom: 100 dagar i fengsel og 10 000 kroner som erstatningskrav. Korleis endte dragvollingene her?

TEKST: Ayne Kifle Assefa Aalen | FOTO: Toby John Varhaugvik

VALD OG DEMOKRATI: Skahjem meiner at retten til opprør er heilt sentral i eit velfungerende demokrati.
Foto: Tirill Sofie Røstad

Han blei stempla som farleg av motdebattant og Bellona-stiftar Frederic Hauge i NRKs Debatten. Filosofistudenten beskriv seg sjølv som: «PST's favorite climate activist and a socialist vampire» i Instagram-bioen sin. Vi lar Skahjem forklare kor aktivismen kjem frå, og bakgrunnen for dommen.

Ein aktivist blir til

Lenge før aksjonismen og filosofi-studiane starta, sat tenåringen Skahjem heime i Askim og kom over nokre artiklar om klimakrisa.

– Det første eg gjorde etter å ha lese dei, var å gå inn på Instagram og sende masse meldingar til klimaforskarar for å spørje dei: Dette stemmer vel ikkje, eller? Han fekk ikkje svar.

Direktemeldingane sende han i håp om at vitskapen skulle vise seg å berre vere overdrive, men då det viste seg at informasjonen i artiklane stemde, kjende han seg aleine.

– Det er meir eller mindre konsensus om kor gale det er, men over tid blir visst folk van med å leve med denne informasjonen. Til slutt blei eg berre meir og meir pessimistisk, så eg måtte finne måter å handtere det på, forklarar han.

For Skahjem blei aktivisme ein openbar utveg.

Å «planlegge» equinorsabotasje

Vegen for vidare engasjement var strak. – Dei fleste klimaaktivistar går inn for å aksjonere forsiktig i starten, og det er mange av dei nye i til dømes Extinction Rebellion (XR) som er forsiktige i framtoninga når dei byrjar. Somme er redde for å bli arrestert og vil ta det roleg, og så kan dei likevel ende på glattcella tre månadar seinare, seier han.

Skahjem innrømmer at det er å setje det på spissen, men at XR sin metode er eit resultat av at dei vanlege kanalane for yttringsfridom blir ignorert.

– Då innser ein fort at ein må nytte demokratiets spelerom for sivil ulydighet, forklarar han.

Han understrekar at aktivistane sjølv veit at dei må rekne med å ta dei personlege konsekvensane av handlingane sine, som kan vere store.

– I mitt tilfelle kom eg på mitt første XR-møte og snakka om klimahandling, ikkje på den måten at vi burde blokkere inngangen til Equinor sitt hovudkvartal, men heller at vi burde brenne det ned, seier han.

Mykje av radikaliseringsprosessen hadde skjedd internt hos Skahjem allereie før hans første møte med ein organisasjon.

– Sidan tenårane har eg plassert meg sjølv langt på venstresida politisk. Black Lives Matter-demonstrasjonane som var i 2020 blei også ei innføring i politisk metode og motstandskamp for meg, konstaterar han.

Radikaliseringsprosessen til Skahjem skildrar han som kjapp.

2022

November 2022 – Anne Klenge og Joachim Skahjem i Stopp oljeletinga aksjonerar ved å hive oransje måling på Monolitten i Vigelandsparken i Oslo..

Slutten av november 2022 – Joachim Skahjem deltek i NRKs Debatten på vegne av Stopp oljeletinga. Han seier at det er sannsynleg med vald i klimakampen, og blir oppfatta som kontroversiell og ekstremistisk. Etter sendinga blir han kasta ut av organisasjonen.

2024

April 2024 – Rettsaka mot Klenge og Skahjem startar i Oslo tingrett.

Mai 2024 – Dommen har falle: Klenge og Skahjem får 100 dager fengsel og må betale 10 000 kroner i erstatning for å fjerne målingsrestene på Monolitten.

Juni 2024 – Skahjem leverer masteroppgåva i filosofi på NTNU og tar sommarferie.

Hausten 2024 og vidare – Klenge og Skahjem startar prosessen med å anke dommen, og Skahjem blir tilsett som stipendiat ved Institutt for filosofi og religionsvitskap.

– Då eg las min første artikkelen om klimaendringane tok det tre-fire dagar utan svar frå klimaforskarane på Instagram før eg melde meg inn i XR, forklarar han.

Privilegium og syskenkrangel

Du er jo ein globalt sett svært privilegert student i verdas rikaste land, så konsekvensane av klimaendringane kjem ikkje til å råke deg hardast i første omgang. Korleis klarar du då å bry deg så mykje?

– Eg forstod etter kvart at det angår meg personleg på sikt. Det kjem til å treffe Noreg, vi er jo ein del av ein globalisert verd der landa er gjensidig avhengige av kvarandre, seier han.

Skahjem fortel at han dessutan ikkje trur aktivismen sin er motivert av eigeninteresse. Han peiker òg på foreldra som mogleg påverknad, for dei har alltid vore hjelpsame menneske.

– Dei er ikkje superfans av aktivismen min, dei har andre måtar å bidra på, men for meg er det aksjonisme som kjennes som den riktige måten å handle på, seier han.

Å tenkje at noko berre ikkje angår han, forklarar han som umogleg.

– Eg er autistisk, og det er vanleg for folk med autisme å ha ein sterk rettferdssans. Ein får ofte fort ei sterk uggen kjensle om noko er urettferdig, forklarar han.

Han understrekar at det ikkje dreier seg om at ein er eit godt moralsk menneske, men at ein gjerne tar urettferda personleg.

– Alt blir personleg, og det hugsar eg frå alle politiske kranglar eg hadde med syskena mine i oppveksten. Vi krangla meir om politikk enn andre tema, og eg blei veldig lett frustrert, seier han.

Kapitalistisk krise

Det er ikkje tvil om at håpløysa i temaa Skahjem engasjerar seg i gjer noko med stemninga under intervjuet. Han står likevel fast på at han er litt optimist, litt realist, og litt pessimist.

– Optimismen ligg i aktivismen. Pessimismen min kjem frå at eg har

STEMPLA: Etter deltakinga si i Debatten blei Joachim Skahjem oppfatta som ekstremistisk.

veldig lite tru på vårt noverande politiske system og endringa systemet kan få til, forklarar han.

Han trekk fram koronapandemien som ei krise mange brukar for å argumentere for at menneskeheita kjem seg gjennom krisar med det noverande politiske systemet.

– Dei rikaste klarar seg best og blir enda rikare, medan dei fattige tar mesteparten av konsekvensane og blir enda fattigare, seier han.

Skahjem skreiv den nettopp ferdige masteroppgåva si om klimakrisa som ei systematisk og politisk krise.

– Ikkje minst er krisa kapitalistisk. Kapitalismen sin interne logikk gjer at ein ikkje lar seg stoppe av andre logiske begrensingar, til dømes øydelegging av klima og natur, forklarar han.

Han beskriv kapitalismens logikk som farleg.

– La oss seie at eg er ein kapitalist som eig verdas største oljeselskap. Då kan eg seie at «nei, dette er eit dårleg prosjekt, eg avsluttar verksemda mi». Då er det personen som eig det *nest* største oljeselskapet som plutsleg blir størst og tar over marknaden. Kapitalismens logikk hindrar reell klimahandling, seier han.

“Kapitalismens logikk hindrar reell klimahandling

Dette resonnementet fører Skahjem vidare inn i problemdiagnosen:

– Dei fleste skjønner jo at vi ikkje kan halde på med olje lenger, men så lenge politiske avgjersler er tatt av folk som har pengar å tene på at vi øydelegg klima og natur, så kjem vi til å halde fram å øydelegg klima og natur.

Han finn støtte i Lenin når han påstår at demokratiet vi er kjend med i dag ikkje egentleg er eit folkestyre, men at det er eit borgarskap som har politisk påverknad og makt.

– Ja, vi kan røyste kvart fjerde år, men om Kjell Inge Røkke tweeter noko har han meir makt enn alle oss andre til saman.

Støtte hos filosofane

Kvifor blei det ein filosof ut av ein klimaengasjert vgs-elev?

– Eg trur filosofistudiet gav meg rom for å utfordre det etablerte på ei anna måte, og å undersøke krisa som både politisk, etisk og eksistensiell, seier han.

Skahjem meiner NTNUs «grøne» studiar ikkje hadde vore noko for han, og dessutan er det ikkje mangel på kunnskap om klima eller klimaløysingar i verda.

– Vi veit kva vi må gjere. Vi har det teknologiske og praktiske på plass, det er den politiske vilja som manglar.

Er aktivismen din forankra i filosofipensum?

– Faget er definitivt viktig, men filosofi er såpass breitt at ein på ingen måte finn noko filosofisk konsensus for korkje mitt eller andre sine standpunkt, forklarar han.

Skahjem fortel at filosofien gjer at han har kjend seg mindre aleine i aktivismen og masteroppgåvaskrivninga si.

– Det er i hovudsak Andreas Malm som er professor i humanøkologi og legen og filosofen Franz Fanon som har vore viktige i masteroppgåva mi. Malm diskuterer sabotasje, medan Fanon snakkar om væpna motstandskamp i

konteksten av frigjerings frå det franske kolonistyre i Algerie.

Skahjem peiker òg på at det vanlege pensumet i politisk filosofi også kan vere grobunn for aktivisme.

– No er ikkje eg noko liberalar sjølv, men om ein ser det norske demokratiet som eit resultat av tankar frå til dømes John Locke, ser ein at retten til opprør er heilt sentral i hans verk.

PST sin vurdering

Du blei oppfatta som kontroversiell på Debatten i 2022. Kva svarer du til dei som sa at utsegna dine bryt med demokratiet sine spelereglar?

– Kritkarane meinte vel at eg motseier demokratiet som heilskap, ikkje berre aspekt ved norsk parlamentarisme slik ho er utført i dag.

Han forklarar vidare at han ofte tykkjer politikarane seier dei vil ta ein kaffi med vanlege folk, men at det egentleg er tomme ord.

– Viss eg tar ein kopp kaffi med Støre i dag og kjem med mine perspektiv, og sjefen i Equinor Anders Opedal gjer det same i morgon, veit eg kven Støre kjem til å høyre på.

På spørsmål om han tenkjer at vald høyrer heime i klimakampen, svarar han at det er rart at sabotasje ikkje har blitt brukt så mykje av klimarørsla enno.

– Den type vald Andreas Malm diskuterar i boka *How To Blow Up a Pipeline* er eit tilgjengeleg verkemiddel, for du har konkrete bygningar og industriar som øydelegg planeten, svarar han.

Han meiner at logikken bak sabotasje er å «øydelegge det som øydelegg».

– Sabotasje bør og vil skje, og vald i samfunnet som følgje av klimakrisa kjem nok òg til å skje, sjølv om ikkje det er noko eg ynskjer meg.

Igjen trekk Skahjem fram at demokratiet historisk og politisk-filosofisk sett har vore tett knytt til retten til opprør.

– Så å handsame mine utsegn i debatten som eit åtak på demokratiet i seg sjølv, er veldig ahistorisk og lite gjennomtenkt. Då blir plutselig anti-apartheidkampen i Sør-Afrika og andre fridomskampar udemokratiske.

Han understreker at det ikkje vil seie at alle tilfelle av politisk vald er legitimt. Likevel meiner han at kritikarane av meir

radikale aksjonsformar overvurderar folket si eigentlege makt.

“Eg skulle gjerne vore forutan heile opplevinga, men det var viktig for saka

– Folk misforstod meg. Eg trur òg sjølv omgrepet «vald» har visse konnotasjonar som gjer at det ikkje var lurt av meg å bruke det i debatten.

Etter kvart opplevde Skahjem likevel at folk forstod bodskapen hans.

– Kanskje dei såg sendinga opp att og skjønnte at «oi, her var det faktisk ikkje snakk om noko anna enn vald mot eigedom».

Tida etter TV-sendinga forklarar han som tøff.

– Det blei nokre vanskelege veker for meg personleg. Eg skulle gjerne vore forutan heile opplevinga, men det var viktig for saka.

I etterkant av Debatten kom PST med ei vurdering av sannsynet av terror frå klimaaktivistar. Sannsynsgraden blei vurdert som låg, men at terror kan skje på sikt.

– Ein kan ikkje nekte å høyre på ein stor sosial rørsle og samstundes vente at rørsle ikkje blir meir radikal. Det har aldri skjedd, og kjem heller aldri til å skje, påstår Skahjem.

Offer for sugerørpropaganda

Kva gjer du sjølv for å kutte utslepp?

– Eg er veldig kritisk til å ta ting på individnivå, eg vil helst sjå problemet som ein del av eit system, svarar han.

Skahjem meiner at individfokuset er ein distraksjon.

– Det blir veldig fokus på å slutte med plastsugerør og at forbrukarane skal redde jorda, seier han.

Han forklarar vidare at det gir vanlege menneske eit ansvar og ein makt dei ikkje eigentleg har.

– Det er absurd å seie at det er kvar enkelt av dei åtte milliardar menneska på jorda si skuld at vi har havna her. Dei som faktisk sit med ansvaret slepp billig unna om vi tenkjer slik.

For å setje det på spissen seier Skahjem at det mest klimavennlige ein kan gjere som individ er å dø.

– Realiteten er vel at ein må vere optimist og pessimist på same tid. Eg tenkjer både på at eg må gjere det eg kan for å kjempe mot klimaendringane, samstundes som at eg må innstille meg

DISTRAHERANDE PROPAGANDA: Skahjem meiner at individfokuset i klimapolitikken er ein distraksjon frå det eigentlege problemet.
Foto: Tirill Sofie Røstad

på å leve mest mogleg med dei kolossale konsekvensane av dei.

Likevel opplever Skahjem denne balansen mellom livsglede og aktivisme vanskeleg.

– Det må vere mogleg å finne ei meining med livet, sjølv i ein klimakrise.

Han fortel vidare at individfokuset i klimakampen rår, og at han tykkjer det er leit.

– Det er mange smarte folk som er opptekne av sitt individuelle karbonavtrykk. Dei ser på det som sitt bidrag i klimakampen, eg ser på det som praktisk sett heilt meiningslaust.

Skahjem meiner at individfokuset eigentleg berre er eit prosjekt som gir ei god kjensle, men at det går fint så lenge ein klarar å vere systemkritisk på same tid.

–Ein skal ikkje bebreide seg sjølv for mykje. Om folk brukar plastsugerør eller køyrer bensinbil håper eg dei hugsar på kor lite skuld dei har i det store og det heile.

Han meiner det er en openberr orsak til at mange er opptekne av individuelt karbonavtrykk.

– Det var oljeselskapet British Petroleum som først lanserte omgrepet «carbon footprint» fordi dei skulle overtyde oss om at vi har skulda for klimaendringane.

Skahjem meiner at ein bør forsøke å vere audmjuk kring denne problematikken.

– Eg kan ikkje bebreide folk for at dei trur på ekstremt effektiv propaganda. Uansett kor irritert eg kan bli på dette individfokuset, bør det gjere meg meir provosert at oljeindustrien og rikingane held på som dei gjer.

Støtte frå FN

Då rettsaka mot Skahjem og medaksjonist Klenge starta, uttalte Michel Forst, FNs spesialrapportør for miljøvernere, at han var djupt bekymra over at dei alvorlege konsekvensane som Kleng og Skahjem står overfor». Skahjem satte pris på støtta, utan at det naudsynt endra utfallet av saka.

– Eg er veldig sikker på at eg er på riktig side av historia. Det seier sitt at FN tar aktivistar i forsvar. Det seier òg noko om kor ille det er at rettsstaten Noreg

skal straffe fredelege klimaaktivistar med fengsel.

Skahjem fortel at diskusjonen i rettsalen gjekk mest ut på om vassmålinga gjorde nok skade. Dei tiltalte brukte mykje tid på å bevise at dei hadde gjort nok research på målinga. Poenget var at dommaren skulle forstå at intensjonen ikkje var hærverk, men ein aksjon der målinga seinare kunne vaskast vekk.

– Vi satt altså i to fulle dagar og snakka om vannløyseleg måling og granitt, og du tenkjer berre: Kvifor sit eg eigentleg her? Sjå på verda, liksom, og så sit vi her og snakkar om måling fordi nokon vil gi meg 120 dagar i fengsel. **UD**

VEGEN VIDARE: Skahjem og Klenge startar no prosessen med å anke dommen, men prosessen vil ta kring eitt år.

Hjelpeorganisasjon starter opp på nytt

Studentene og akademikernes internasjonale hjelpefond (Saih) vender tilbake til Trondheim.

TEKST og FOTO: Sofie Børresen

Henriette Reiersen Johnstone og Maria Lie Jordheim er nestledere i Saih og har reist helt fra hovedkontoret sitt i Oslo for å kapre de fem siste minuttene i flere forelesninger på Gløshaugen, Kalvskinnnet og Dragvoll.

– Saih søker aktivister i Trondheim, sier Johnstone til en full forelesningssal.

Her planlegger de å gjenåpne lokallaget til Saih Trondheim.

– Det var generelt lite engasjement etter korona og det var vanskelig å holde det gående, sier Johnstone.

Lokallaget i Trondheim har vært veldig aktivt og drevet både lokalt og nasjonalt kampanje- og prosjektarbeid. Grunnet lite engasjement etter korona slet de med å holde det gående, til det til slutt ikke var noen aktive i januar 2024.

– Vi har siden den gang lagt litt ut på sosiale medier for lokallaget, men det har ikke vært noen arrangementer eller lignende, sier Johnstone.

Saih er kjent nasjonalt for kampanjene sine for studentaktivisme: «Dicktators», «oppression magazine» og videoen «Africa for Norway» er blant påfunnene som har fått mye oppmerksomhet både nasjonalt og internasjonalt.

– Vi ønsker å skape solidarisk engasjement blant studenter og akademikere, fordi alle skal ha muligheten til å studere, sier Johnstone.

Studentene i salen tar brosjyrer og lytter til Johnstone.

– Kom gjerne på infomøte etterpå, så forklarer vi mer hvem vi er, avslutter Johnstone til forelesningssalen som sakte tappes for studenter.

– Vi trenger et lokallag

På infomøtet sier de hva de ønsker å gjøre i Trondheim.

– Vi trenger et lokallag, sier Jordheim.

Hun presiserer at alt de trenger for å starte er en leder og en økonomiansvarlig som kan være et styre.

Rommet er fylt med pizza, flygeblader og en blanding av nysgjerrige og sultne studenter.

Nestlederne gjør det tydelig at arbeidsmengden er så mye som man orker, men at det ikke er så mange grenser for engasjement, særlig ikke ressurser.

– Økonomi er ikke et problem. Vi hjelper dere med alt av oppstart og er klare til å ta tak om det trengs, fortsetter Jordheim.

Saih har aktive lokallag elleve steder i Norge og opplever sterkt engasjement ellers i landet.

– Det er over 160 000 studenter som gir mellom 20 til 50 kroner til oss årlig, og så får vi støtte fra andre som Norad, sier Johnstone.

Både Jordheim og Johnstone tror at studenter i Trondheim er interesserte i å drive Saih sitt lokallag.

– Vi vet at Trondheim er best på frivillighet, så vi håper veldig at noen kan være med å drive med Saih sitt solidariske arbeid herfra, sier Johnstone. **UD**

OPPSTART: Saih-nestlederne Maria Lie Jordheim og Henriette Reiersen Johnstone håper de har bestilt riktig mengde pizza til dagens møte.

ENGASJEMENT: Kalvskinnnet fylte seg sakte opp med studenter som var klare for å høre om Saih.

INTERNASJONALT ARBEID: Saih jobber med å støtte studenter i flere prosjektland, med hjelp fra lokale organisasjoner.

NTNU nedprioriterer språk, meiner studentmållet

Nok eit år med uoppfylte språkkrav – handlar om vilje, meiner studentmållet.

TEKST: Peder Bergset Botten og Nikolas Tveit | FOTO: Toby John Varhaugvik

I sumar kom Universitetsavisa fram med at NTNU heller ikkje i år oppfyller språkkrava. No meiner studentmållet at NTNU må skjerpe seg.

På Dragvoll møter Under dusken Studentmållet i Nidaros, med leiar Bjørner Flittie Utgaard og styremedlem Johannes Rønning. Studieåret er i gong, og med det er dei au i gong med eit nytt år med målstrev og striden for språkmangfald her på NTNU.

Ei av sakene på dagsorden er språkkrava til universitetet. Alle høgskular og universitet har nemleg krav om minst 25 prosent nynorsk i trykk- og nettpublisering, sokalla allmenn tilgjengelig informasjon. Målet skal varte innfridd i dei årlege publiseringane, i tillegg til totalen av innhaldet til universitetet.

Men slik er det ikkje i praksis for NTNU. Sidan tilsynet byrja i 2022 har universitetet ikkje etterlevd krava, nynorsken vert for lite nytta. I dag har nettsidene deira skarve fire prosent på målforma.

Mållet fortel at de forstår at dei totale summene ikkje vert nådd, og at den totale bruken av nynorsken endå ikkje er i mål. Men det gjeng likevel for trått, slår karene fast.

– Dei har jo ein del gamal data som ikkje vert skriven føre krava tredde i kraft, og me skjønner at arbeidet krev tid og ressursar. Men dei har jo ogso årlege krav som ikkje vert tilfredsstilt. Der handlar det om vilje, og her meiner eg at NTNU bør klåre betre, konstaterer Utgaard.

Dei vonar at universitetet ser på tala som dramatiske, og at dei er nøydde til å trå til med sterkare lut. Lova gjeld alle, språkløve eller trafikklove.

– Ei språkløve er jo ikkje berre pynt på papir, men noko som dei må fylgje. Ho skal handhevast og respekterast – viss ikkje får dei bøte for det, forklårar Utgaard.

– Det å ikkje fylgje ei lov trur eg ogso påverkar omdømmet og truverdet til NTNU. Det er vel heller ikkje noko universitetet ynskjer, legg Rønning til.

SET FOTEN NED: Bjørner Flittie Utgaard og Johannes Rønning i studentmållet er skuffa over tala til NTNU, og fortel at universitetet er nøydde til å snu skipet viss dei skal koma i havn med dei lovgitte språkkrava

Uroleig for studentane

At språkløven ikkje vert fylgt, fortel karane er symptomatisk for den overordna språkpoltikken til universitetet. NTNU har ikkje berre eit ansvar om å tilfredsstille eigne språkkrav, men au rettane som studentane har.

Eksamen og vurderingsgrunnlag skal studentane som hovudregel kunne skrive på valfri målform, og ein skal ogso få eksamensoppgåvene på tilsvarende form.

Likevel er det ein overveigande bruk av bokmål, og stadig færre studentar vel nynorsk som målform på eksamen ved høgare utdanning. I 2021 var talet nede på snau 2,8 prosent på landsbasis, ifylgje Bokmålsforbundet.

– Bokmål er jo dominerande på alle felt, det er klårt at fleire skriv og les på bokmål. Det er greitt; folk skal få velja

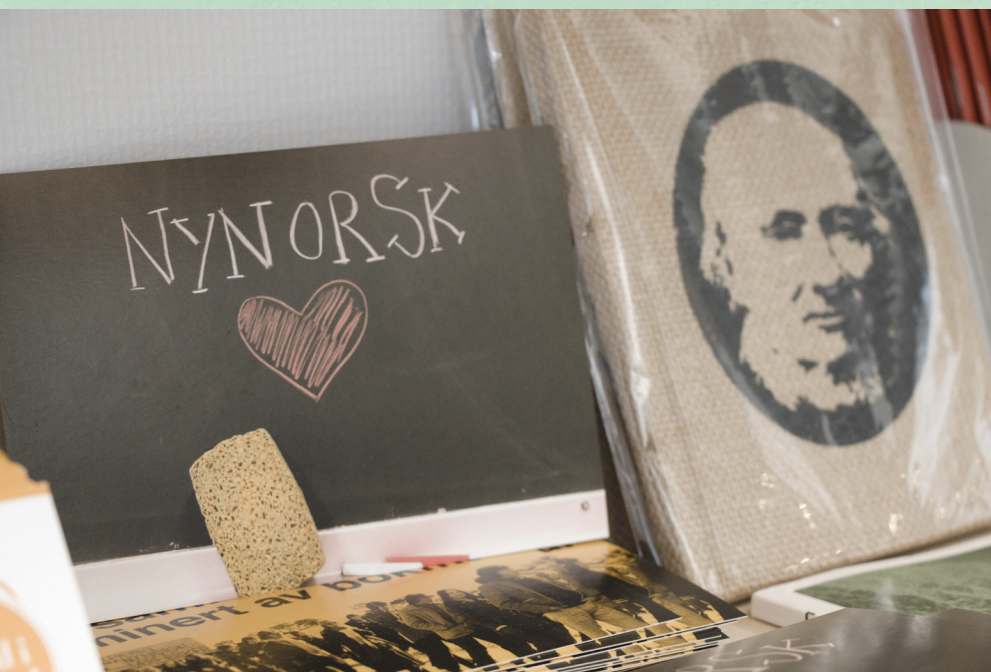
MÅLLAG: Studentmållaget vart skipa allereie i 1916, og er eit av mange lokallag for Norsk målungdom. Karene vonar at laget held fram i mange år framover.

FAKTABOKS:

Kort om språkrettar for studentar:

- Universitet skal gjeva skriftleg eksamen på det norske språk. Det vil seia nynorsk eller bokmål, to jamstilte fagspråk.
- Du har sjølv rett til å velja ordformer i målforma. Anten det er «vi» eller «me», «korkje» eller «verken» - du skal sjølv velja dette, so sant ein er fylgjestrang ved bruken.
- Er språket dårleg på eksamensoppgåva, har du rett til å klaga på det. Det kan du rette direkte til Språkrådet eller gjennom Nidaros studentmållag.

MANGFALD: Representantene fortel at dei forstår at mange vel bokmål, men er opptatt av at det skal vera ein reell jamstilling av målformene.

sjølv, men her vert jo standarden på mange måtar bokmål, fortel Utgaard.

Han fortsett:

- Til dømes er det bokmål som er standard for emnene på Studentweb. Ein vel ikkje aktivt der, nynorsken vert på ein måte eit unntak frå regelen.

Særleg er dei bekymra for nye studentar, og vonar at dei få byrja studiekvardagen med klártekst om språkrettane deira. Der meiner dei at universitetet må meir på banen.

- Det er jo mange som meiner at reglane er litt uklære, kanskje litt underkommuniserte. Kva har eg eigentleg krav på, spør Rønning retorisk.

- Eg hugsar sjølv då eg starta. Eg var jo interessert i å skrive på nynorsk, og ville gjerne finne ut av dette. Men eg visste ikkje kor eg skulle leite, kven eg skulle spørja. Då opplever ein jo vegen litt lengre for å byrja å skrive nynorsk, legg Utgaard til.

For dette er ogso mållaget ein viktig aktør. Dei fortel at dei ynskjer å tette dette hòlet, gjera språkrettane klære, samstundes som dei au oppfordrar til større bruk av nynorsk.

- Me er jo ein minoritet, og nynorsken møter på mykje motstand. Men han er jo ei jamstilt målform og

bør ogso få sitt innpass på universitetet. Det handlar om mangfald, det handlar om identitet - det ansvaret håper me at NTNU tek alvorleg, avsluttar Rønning.

Manglar korkje på evne eller vilje, svarar NTNU

NTNU svarar på e-post, og skriv at dei har arbeida aktivt for å nå nynorskandelen. Dei peikar på praktiske og organisatoriske grep, mellom anna eit språkpolitisk utval.

Dei skriv vidare at dei er langt ifrå mål, men at dei er i «god dialog med Språkrådet».

- Dette er eit langt lerret å bleike. Det kjem til å bli betre, men det vil nok ta lang tid, skriv kommunikasjonsdirektør for NTNU, Sigrun Berge Engen.

Avslutningsvis skriv dei au at dei ikkje naudsyntvis er samde om at språkrettane til studentar vert underkommuniserte. I alle fall ikkje frå eit juridisk nivå.

«Det kjem vel litt an på auget som ser. Vi kan sikkert bli enda betre, men valet om målføre er klart lovfesta, og eit val einkvar student kan ta i studentweb», skriv Marit Reitan, prorektor for utdanning ved universitetet. **UD**

POSITIV: Kommunikationsdirektør Sigrun Berge Engen fortel at dei er i god dialog med Språkrådet om å tilfredsstille dei gitte språkkrava. Foto: Rolf Ivar Svensli/ NTNU.

VALFRITT: Prorektor Marit Reitan understrek at studentane kan gå inn på kvar vurdering på Studieweb og velja mellom målføra som er tilgjengelege på emnet. Foto: Rolf Ivar Stensli/ NTNU.

Det er mye en skal og bør kritisere ved avviklingen av paraidrett: manglende dekning, manglende idrettsforskning, og utøvere som tyner kroppen sin for å bli premiært med et ostehjul for å nevne noe.

Men det enkleste burde vært å sørge for at de beste utøverne får delta i Paralympics, men selv ikke dette var på stell da Paris-OL startet 28. august.

Håndsyklisten Christian Gyldenøhr har bekledd alle pallplasser i årets verdenscup, men fordi Norge er en liten nasjon med få utøvere i hans gren og ikke klarer å anskaffe nok poeng til å få plasser i startfeltet, kan han ikke delta.

Det er en «wildcard» løsning at disse plassene gikk til utøvere som presterte bedre i forrige Paralympics, altså før Gyldenøhr var i ulykken som gjorde ham lam fra livet og ned.

Han ble rett og slett lam for sent.

Heldigvis for Gyldenøhr er ikke reglene for å kvalifisere seg til VM i september like idiotiske, så da har Gyldenøhr en strålende mulighet til å vise hvorfor reglene må endres før lekene i Los Angeles.

Denne utgavens gullball går til en mann som det siste året har vært en representant for mange. Den 15. september gikk den svenske trenerlegende Sven-Göran «Svennis» Eriksson bort.

Han døde av bukspyttkjertelkreft, en sykdom han gjennom hele sykeforløpet var svært åpen om.

Nettopp dette skal han, og alle fotballspillere som har gjennomgått en kreftdiagnose, ha ære for. For det er flere enn man kanskje tror: Sebastian Haller, Eric Abidal, David Brooks og Arjen Robben er bare noen av dem. Alle er en spesiell inspirasjon for kreftsyke barn.

Kreft er noe som kan ramme alle, men det er fortsatt ikke noe vi liker å snakke om. For hva skal en snakke om? Vi vet alle hva det er, hva det kan lede til, og hvor belastende behandlingen er.

Likevel må det snakkes om. Blant alle symptomene, så kommer også det faktum at sykdom er isolerende. Ved å dele sin reise, ved å vise at han fortsatt kunne leve den tiden han hadde igjen, så beviste Svennis for de utallige med samme og lignende diagnoser at de er ikke alene, og at det er greit å invitere inn omsorgen til dem rundt seg.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Gabriel Callanan

Ode til sportsånden

Det skjer mye i og rundt sportens verden som ikke er stort nok til å hedres på en hel halvside, men som ikke er så lite at det fortjener å gå upåaktet hen heller.

La oss for eksempel ta høydehopperne Mutaz-Essa Barshim og Gianmarco Tamberi som delte gullet under OL i Tokyo. De gjentok ikke dette enestående øyeblikket i Paris, men da Barshim vred ankelen i kvalifiseringen, var det ingen ringere enn hans italienske rival som stilte opp som sykepleier.

Slikt samhold innad i en sportsgren så vi også da den svenske stavhopperen Armand Duplantis skulle hive seg av staven 6 meter og 25 centimeter i luften, høyere enn noen noensinne.

Med ham, som siste utøver på stadion som enda konkurrerte, hadde han hele det olympiske publikum og alle sine konkurrenter.

Da han landet på tjukkassen, mens bommen enda lå, løp han raskt bort til stavspranggjengen – med unntak av en omvei innom kjæresten for en klem og et kyss – for å feire.

Sist, men ikke minst, så kommer verken vi, eller tikjemper Markus Rooths mor, til å glemme en av de kuleste 1500 meter-løpene av en norsk utøver uten en tåre i øyekroken.

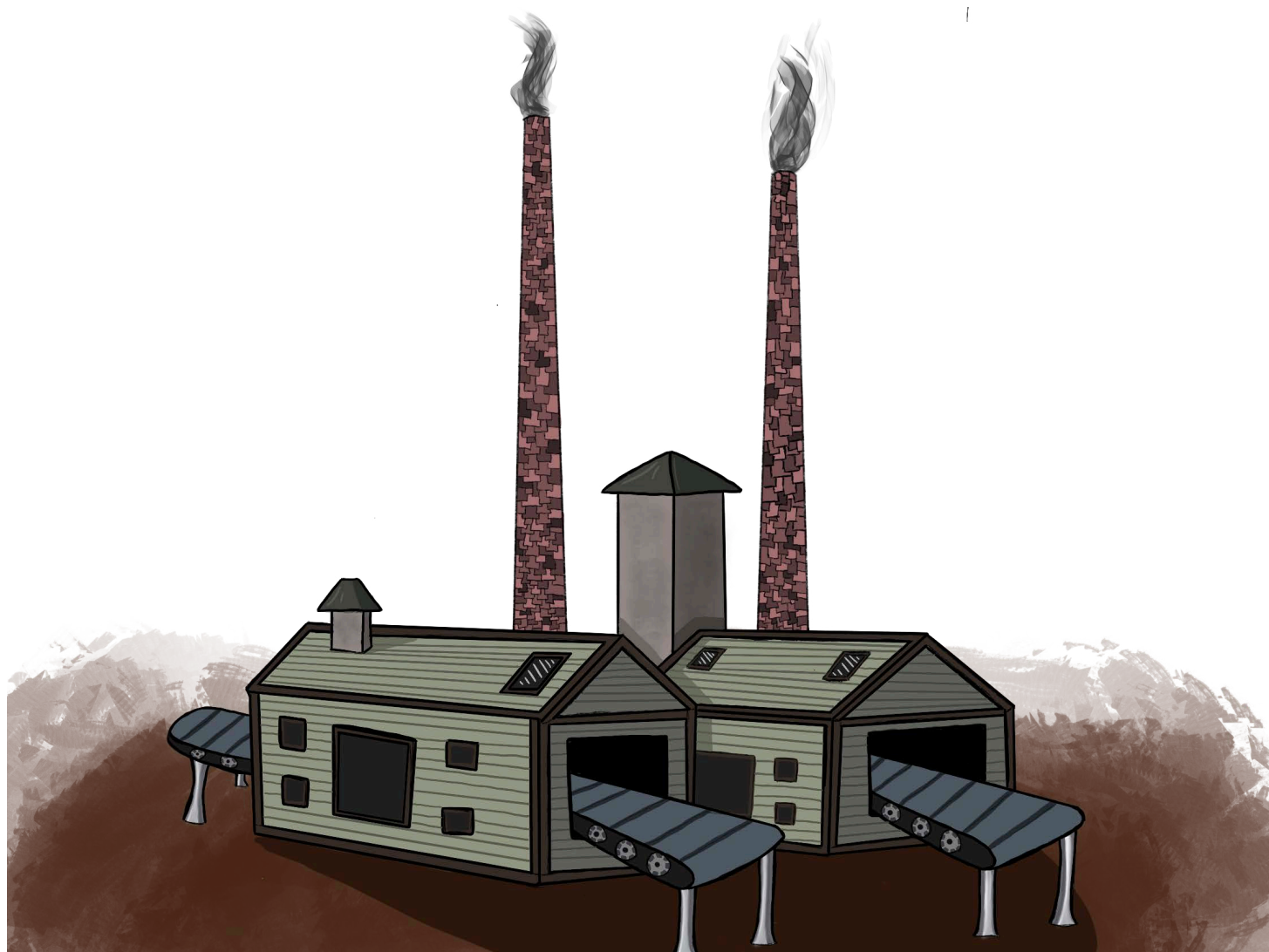
Sander Skotheim rev bommen på alle tre forsøkene i tikampens stavsprangkonkurranse. Han var ute av medaljekampen med ingenting å kjempe for.

Likevel stilte han opp videre. Hvorfor? Fordi han ville løpe hare for sin konkurrent, venn og landsmann Markus Rooth, som ennå kunne vinne gull. I én og en halv kilometer skjermet han Rooth for all vind slik at «Ja, vi elsker» kunne spilles under medaljeseremonien, til tross for at Skotheim trolig allerede var i isbadet.

Det er dette sporten bør, skal, og må handle om, og nettopp derfor må vi hedre sportsånden.

Tvangsplassering av ungdom er ikke løsningen

TUVA MARTINE AMBJØRSEIET
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Vi kan skimte eldrebølgen i det fjerne. Samtidig kaster den late ungdom bort tiden på friår og studiebytter. La oss for all del ikke løse problemet på den fornuftige måten.

Norge vil trenge minst 150 000 flere i arbeid frem mot 2030. Dette kom frem av Regjeringens perspektivmelding 2024. Prognosen vekket bekymring hos flere. Blant dem stortingsrepresentant Mímir Kristjánsson (R). Han møtte opp på NRKs Politisk kvarter og ba ungdom skjerpe seg. Vi bruker årevis på å fullføre studier og «loke rundt» før vi kommer ut i arbeid.

Heldigvis har Kristjánsson funnet løsningen på problemet. Etter videregående skole skal ungdom gjøre nytte for seg i løpet av et såkalt «pliktår». Dette skal være en form for samfunnstjeneste hvor man for eksempel arbeider i eldreomsorgen. Leder for FrpU Simen Velle slang seg på og kalte forslaget autoritært – Kristjánsson eier ikke ungdommen. Dette er et fornuftig utsagn fra Velle. Han er likevel enig i at dagens ungdom er «late». Dette er en språkbruk som bunner i en retorikk ment for å provosere. Og det funker. For nå skal jeg forsvare oss.

Kristjánssons verste fiende ser ut til å være ungdom som tar seg friår for å seile jorden rundt. Eller som hopper fra det ene til det andre studiet. Vi kaster

bort verdifull tid som kunne vært brukt i en sektor i nød. Nå kan ikke jeg snakke på vegne av jordomseilerne, men jeg har lang fartstid som studiehopper. **Selvfølgelig har** egen ubeslutsomhet tidvis fått meg til å tvile på egne evner til å ta valg. Dette ser jeg likevel på som et personlig problem, og ikke som en politisk utfordring for Kristjánsson å løse. Årene brukt på ulike studier har gitt meg bred kompetanse og en evne til å se verden gjennom ulike fagfelt. Å kalle dette for bortkastet tid virker rart når vi er på vei inn i et arbeidsliv som i større grad legger vekt på tverrfaglig kompetanse.

Leder for Norsk studentorganisasjon Kaia Ingdal Hovdenak var raskt ute med å kritisere Kristjánsson. Hun bruker begrepet «studentfabrikk». Jeg ser på dette som en meget passende beskrivelse av Kristjánssons utopi. Studentene skal inn og ut så fort som mulig. For å sikre at vi ikke kaster penger på late studenter, mener Velle at Lånekassen må ha strengere krav til studiestøtte. Han mener vi ikke kan gi stipend til utdanninger vi vet ikke fører til noe, og at vi må kutte studiestøtten til utdanninger

vi anser som mindre samfunnsnyttige. **Velle er såpass lur** at han ikke nevner eksempler på konkrete utdanninger som ikke fører til noe. Hadde han gjort det hadde han blitt møtt med motstand, og argumentet hadde ikke holdt.

Nå skjer det med eldrebølgen det som skjedde med klimakrisen. Nok en gang har store samfunnsutfordringer blitt lagt i våre fang. Utfordringer som for øvrig er et resultat av en lite bærekraftig politikk ført i vår tid. Selv om unge også må ta ansvar, får Kristjánssons løsning på problemet meg likevel til å stusse. Han mener vi bruker masse krefter på å slite ut 55-åringene, særlig i helsefag, og at det ikke er urimelig at vi som er unge og friske tar denne belastningen. Jeg mener det rimeligste ville vært å spørre seg hvorfor vi har et arbeidsliv med utslitte 55-åringene. Vi kunne skapt arbeidsplasser som ivaretar de ansattes helse. Men heller enn å ta problemet ved roten, vil Kristjánsson tvangsplassere ungdom i samfunnstjeneste hos eldreomsorgen.

Slik helsesektoren er i dag, vil ikke et pliktår motivere ungdom til å komme fort ut i arbeid.

Gjør dagen derpå litt mindre blå med engelskinspirerte frokostburgere

I SAMME BÅT: Det er bedre å være bakfull sammen.

Det eneste som er verre enn å være fyllesyk, er å være fyllesyk alene. Våkne derfor opp til felles dagen-derpå-frokost.

TEKST: Anna Kongshaug | FOTO: Tuva Sandnes

Møt søndag morgen og et snurrende, bankende hode med næringsrike frokostburgere for å bote for gårsdagens aktiviteter. Med mindre du var på en snurr alene, er det å luften tanker og dele ulmingen i magen og fylleskam i fellesskap alltid best. Bekjemp følelsen av å være verdens verste menneske med dette måltidet.

Det er viktig å presisere at det kanskje er en god idé å ikke være umenneskelig bakfull når du skal sette i gang med et slikt matlageprosjekt. Ikke lag mat før du er ferdig med å spy, men selv en gjeng slitne journalister klarte å mobilisere krefter nok til å lage gode frokostburgere.

Og hvis det ikke funker, redder kaffe og energidrikke de fleste bakruker.

DEILIG: En perfekt kombinasjon for en bakfull student.

I SAMME BÅT: Det er bedre å være bakfull sammen.

ANTIOKSIDANT: Ved å varme opp tomaten blir antioksidantene enda kraftigere.

Dette trenger du til fire porsjoner:

- 4 x 2 briochebrød (eventuelt burgerbrød, ristet brød, eller liknende)
- 2 tomater
- 4 skiver cheddarost
- 12 skiver bacon (kan sløyfes)
- 4 egg
- Majones
- Sriracha eller annen sterk saus
- Worcestersaus (kan sløyfes)

Fremgangsmåte:

1. Putt baconskivene på et bakebrett med bakepapir under. Sett rett inn i kald ovn. Skru temperaturen til 230 grader på over- og undervarme i omtrent 20–25 minutter.
2. Kutt tomaten i like tykke skiver. Stek på middels til høy varme i en stekepanne. Salt dem godt.
3. Stek fire speilegg i litt olje. De er ferdige når eggehviten er fast, mens plommen fremdeles renner.
4. Legg cheddarosten på halvparten av briochebrødene og varm i ovnen til osten er smeltet. Varm briochebrødene i ovnen. Stek dem litt i panna til de får farge.
5. For å lage sausen blandes majones og ønsket mengde sriracha, og tilsett eventuelt en liten klunk worcestersaus.
6. Legg alle ingrediensene mellom brødene og server.

Strippet for fordommer

Mange forbinder nok ordet «Poledance» med stripping. Men stilarten, med sine røtter i burlesquemiljøet, har utviklet seg til å handle om noe langt mer.

TEKST: Anna Kongshaug og Tuva Sandnes
FOTO: August Carlsen Grøstad | ILLUSTRASJON: Hedda Spro Larssen

SELVFØLELSE: Silje Nordaune fant noe hun mestret i en tid fylt med karantene og ensomhet.

Poledance har vokst seg ut av slitne strippelokaler og inn i skinnende nye treningssaler. I løpet av de senere årene har miljøet fått fotfeste også her i Trondheim, hvor arenaer som NTNUI dans og Trondheim pole studio tilbyr kurs i poledance på ulike nivåer.

Mestring gir økt selvfølelse

I de lyse og åpne lokalene til Trondheim pole studio bruker Silje Nordaune flere timer av dagen sin, hvor hun både trener og underviser poledance. Som for mange andre ble det for Nordaune også helt avgjørende å finne noe å gjøre under pandemien. I stedet for å sitte hjemme og være deprimert, meldte hun seg på en prøvetime i pole.

Pole dance skulle vise seg å bli mye mer enn et midlertidig koronaprojekt: Nå har hun trent i mer enn tre år. I tillegg

har hobbyen gjort underverker for den psykiske helsen hennes.

– Alle bør finne noe de mestrer i livet, enten om det er poledance eller om det er noe helt annet, sier Nordaune.

To andre som deler entusiasmen for poledance med Nordaune er Bich Ngo og Kristina Robertsen Lihaug, som er instruktører for NTNUI dans. Ngo forteller at det å kunne få til ting er en stor del av hvorfor dette er en aktivitet hun elsker å bruke tiden sin på.

– Det som er så gøy med poledance er at en fort opplever progresjon som gir stor mestringsfølelse. Jeg blir fascinert over hva kroppen er i stand til å gjøre og hvor sterk man blir av sporten, sier Ngo.

LITE DØMMENDE: Som følge av det gode og inkluderende miljøet har Nordaune blitt mer komfortabel i egen kropp

LIDENSKAP: Kristina Robertsen Lihaug og Bich Ngo er instruktører for NTNUI dans og deler entusiasmen for pole-dance.
Foto: Tiril Sofie Røstad

Alle former og fasonger

Praten med Nordaune tar oss videre inn i hvordan hun har erfart poledance-miljøet i byen. Hun beskriver det som både lite dømmende, svært inkluderende og et sted som er åpent for alle.

– Her har vi alle typer folk, i alle aldre, former og fasonger. Dette har gjort at jeg har blitt mer komfortabel i egen kropp, forteller Nordaune.

Lihaug fra NTNUI dans legger også vekt på at det fine miljøet poledance tilbyr, har ført til en bedre selvtillit.

– Jeg startet på pole fordi jeg ønsket å føle meg mer sexy, men så endte jeg opp sterkere og mer trygg på meg selv i et inkluderende og godt miljø, sier Lihaug

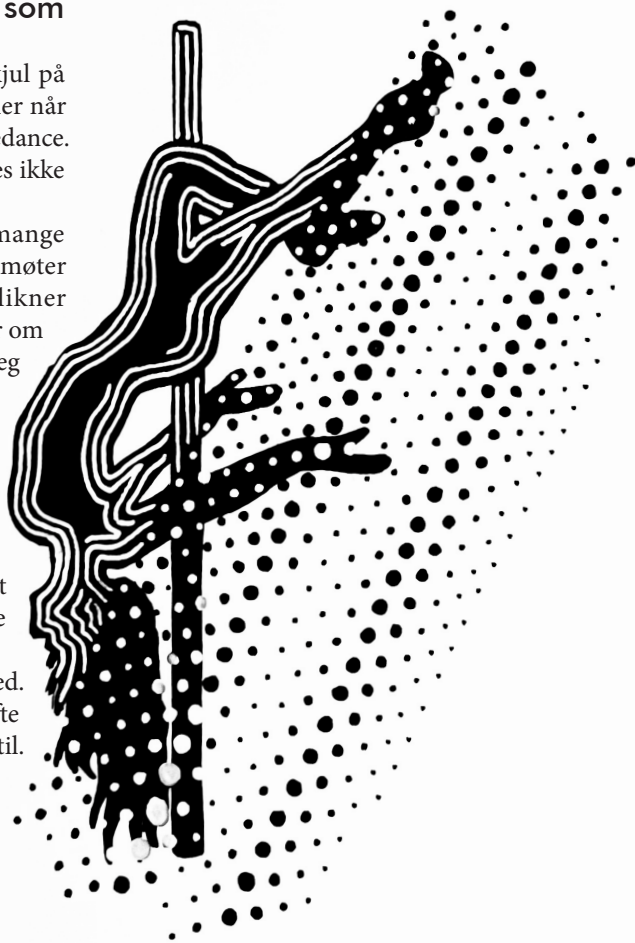
En voksende sportsgren som fortsatt blir misforstått

Danserne legger likevel ikke skjul på at de har opplevd delte reaksjoner når de forteller at de driver med poledance. Det er tydelig at mange fremdeles ikke forstår det de holder på med.

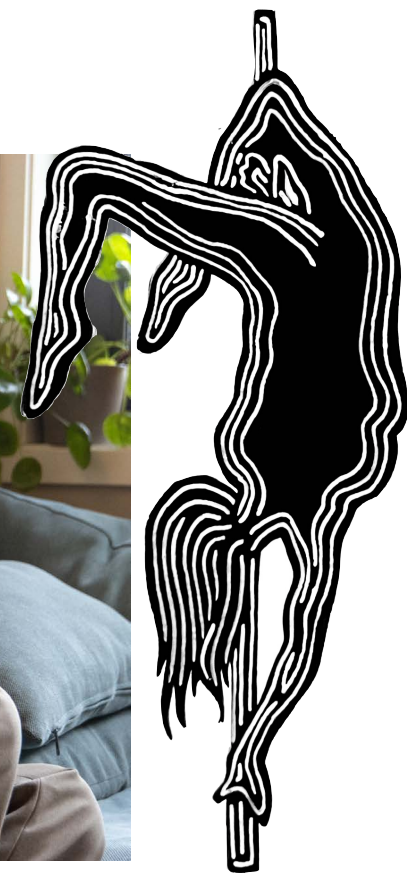
– På den ene siden er det mange som synes pole er kult. Likevel møter jeg mennesker som sammenlikner poledance med stripping og spør om jeg jobber på Dreams. Det gjør jeg ikke, sier Nordaune.

På Instagram deler Nordaune jevnlig oppdateringer av egen progresjon. Nysgjerrig som man er, er det naturlig å lure på hvilke reaksjoner dette medfører. Heldigvis beskriver Nordaune at tilbakemeldingene på videoene utelukkende har vært positive.

– Det har jeg vært litt heldig med. Utøvere med mange følgere får ofte mye rart i innboksen, legger hun til.

MISFORSTÅTT: Selv om pole-dance er en voksende sportsgren, blir sporten fremdeles forbundet med stripping.

En krevende sport

I et forsøk på å komme til bunns i denne fascinerende kunsten, forstår man raskt at sporten krever mye av utøveren. Måten de slynger seg rundt stangen som om det var det letteste i verden, gjør paradoksalt nok at man forstår hvor vanskelig dette må være.

Danserne forklarer at uttrykksformen krever alt fra en sterk kjernemuskulatur til fleksible ledd, presisjon og eleganse. Felles for mange av jentene er bakgrunnen deres i turn, dans og styrketrening.

Selv om dette blir ansett som en fordel, er det overhodet ikke nødvendig for å begynne, presiserer de. Her er alle velkomne, presiserer de.

– Poledance er ikke for alle. Men det er for veldig mange, sier Nordaune og smiler lurt. **UD**

RÅSKAP: Det kreves både sterk kjernemuskulatur, presisjon og eleganse for å få denne krevende sporten til å se lett ut. Foto: Tiril Sofie Røstad

Det finnes ikke dårlig vær

Nicolas Cage fikk sole seg i glansen til hovedbygningen på Gløshaugen. En sterk kontrast til hva publikum fikk fra værgudene.

TEKST: Elias Ward Heimdal | FOTO: Matias Straume Mørland

Kristoffer Borgli er en av de mest spennende regissørene vi har. Ikke bare i Norge, men også internasjonalt. Det var derfor kanskje ikke noen overraskelse at Kosmorama valgte å sette opp hans nyeste film «Dream Scenario» da de skulle sette opp utekino for studentene ved NTNU. Et naturlig valg mener markeds- og kommunikasjonsansvarlig Miriam Frøiland Haug i Kosmorama.

– Vi synes det er artig å kunne vise fram en film hvor en norsk regissør har gjort det litt stort internasjonalt. Så er det jo en film om en universitetsprofessor som gjør det relevant for studenter, sier hun.

Mer film til studentene

Norsk filminstitutt gir festivaler som Kosmorama støtte for å bevisstgjøre studenter på filmfestivaler over hele landet. Haug syns derfor det er gøy å få til et samarbeid med NTNU for å sette opp en filmvisning.

– Det er noe vi har hatt lyst til å gjøre veldig lenge, så det er veldig artig å få til å vise film på selveste Gløshaugen.

En regntung dag la ikke nødvendigvis noen demper på arrangementet. Det var mange som møtte opp for å se film i regnet. Det hjalp at det var noe mektig

med rammen for denne visningen. Lerretet, eller led-skjermen i dette tilfellet, sto plassert på Frimerket rett foran Hovedbygningen, populært kalt «Galtvort». Et ganske spektakulært bakteppe som umiddelbart gjorde hele visningen storslått.

Musikkteknologistudenten Hugo Hegdahl er en av dem som tok turen til Gløshaugen til tross for en dyster værmelding. Når det kommer til vær, er han en evig optimist.

– Det skal vises en skikkelig bra film, og selv om det regner er jeg alltid optimistisk på at det skal bli bedre vær her i Trondheim, forteller han.

Hegdahl legger litt stolthet i å kunne tåle vær når man er fra Trøndelag. **UD**

OMTANKE: Det ble delt ut sitteunderlag til uforberedte studenter på Kosmorama.

OPTIMIST: Hugo Hegdahl lar ikke litt regn stoppe ham fra en god filmopplevelse.

FORNØYD: Miriam Frøiland Haug, markeds- og kommunikasjonsansvarlig i Kosmorama, gleder seg over muligheten til å vise fram norsk filmsuksess på Gløshaugen.

I AKSJON: Kristoffer Borgli regisserer Nicolas Cage i «Dream Scenario». Foto: Jan Thijs / Ymer Media AS

Filmanmeldelse:

Når drømmer påvirker virkeligheten

I anledning Kosmoramas arrangement på Gløshaugen i august, er det passende å gjøre seg noen betraktninger om Borglis nyeste spillefilm.

TEKST: Elias Ward Heimdal | FOTO: Matias Straume Mørland

Filmen «Dream Scenario» er Kristoffer Borglis kommentar om å gå viralt og få spontan berømmelse som kom sent i 2023. For de som har sett hans tidligere verk «Syk Pike», vil stilen være kjent. Begge tar for seg sosiale fenomener med en god dose absurditet som får seeren til å undre over hvem og hvordan man har kommet opp med et slikt manus.

Vi får møte universitetsprofessoren Paul Matthews, som spilles av Nicolas Cage. Han har tidligere spilt nasjonalskatt-tyv, men denne gangen blir han servert en karakter som opplever å selv bli en del av andres liv, i hvertfall i en kort stund.

Paul begynner nemlig å dukke opp i drømmene til tusenvis av mennesker. Drømmene medfører en viral berømmelse, hvor alle vet hvem den alminnelige professoren er og alle vil ha en bit av ham. Det er i hvert fall tilfellet helt til alle drømmene begynner å omhandle Paul som utfører grusomme ting. Som et resultat opplever Paul en slags kansellering hvor folk ikke vil ha noe med ham å gjøre.

I Borglis satiriske stil får vi se hvordan Paul blir tygget opp og spyttet ut igjen av samtidens popkultur. Det er fullt av morsomme og kleine øyeblikk som topper seg når Paul og en fanatisk drømmer skal leve ut hennes seksuelt ladede drømmer.

Cage viser at han fortsatt kan prestere på skyhøyt nivå og viser en enorm bredde i sin kompetanse. Han veksler mellom å være en familiefar som gjør

døtrene sine flau og en intens morder i de senere drømmene. Han treffer også svært godt på mange av de humoristiske øyeblikkene i filmen og briljerer med sin komiske timing.

Mest imponerende er det visuelle som veksler mellom den kjedelige virkeligheten og den ekstreme drømmeverdenen hvor alt kan skje. Mye arbeid er lagt i de surrealistiske drømmene. Det er dog noe uforløst over historien. Det er litt som om man har begitt seg ut på en sprø og ambisiøs idé som man til slutt ikke vet hvordan man skal avslutte. Som et resultat blir det en krampaktig slutt på et ellers velgjennomført stykke.

«Dream Scenario» gir fortsatt uttrykk for Borglis evne til å kommentere dagens sosiale fenomener. Og så er det ekstra gøy at Nicolas Cage er med på formidlingen og at han tilsynelatende slipper seg løs og kjøper historien Borgli prøver å fortelle.

VÅTT: Publikum fikk seg en våt opplevelse på Kosmoramas utekino på Gløshaugen.

Tilbake til de absurde greske røttene

Selv ikke en stjernebesetning med Emma Stone og Willem Dafoe klarer å ta Giorgos Lanthimos nyeste film, *Kinds of Kindness*, til himmelen.

TEKST: Åsne Omland | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Etter braksuksessen med *Poor Things* skulle man tro at vi måtte vente lenge med å se en ny film av den greske regissøren Giorgos Lanthimos. Han er ikke en til å hvile på laurbærbladene, for allerede fem måneder senere var

Kinds of Kindness å se på lerretet. Sammen med sin gamle skrivemakker Efthimis Filippou har Lanthimos skrevet en nesten tre timer lang antologi om fri vilje og menneskets søken etter anerkjennelse, ikledd en mørk og bestialsk humor.

Lanthimos og Filippou har vært blant de viktigste manusforfatterne i det som ofte omtales som *The Greek Weird Wave*. Med nedgangstider følger ofte stor kunst, og en bølge av absurde tragedier skylte over Hellas da krisen rammet landet i 2009. Mangelen på penger, arbeidsledighet og tapet av mening derav førte landet inn i en kollektiv depresjon. Filmene i bevegelsen speiler den eksistensielle tomheten til landet: absurde og morbide skildringer av det autoritære.

I motsetning til deres tidligere spillefilmer som *Dogtooth* og *The Lobster*, består *Kinds of Kindness* av tre kortfilmer: *The Death of R.M.F.*, *R.M.F. Is Flying* og *R.M.F. Eats a Sandwich*. Alle filmene er vevet sammen gjennom karakteren R.M.F. som spiller en liten, men like fullt betydningsfull rolle. Mens de andre skuespillerne spiller nye karakterer i hvert av kapitlene,

er R.M.F. den eneste karakteren som er med i alle tre.

Det første kapitlet handler om Robert, som lar sin styrtrike sjef kontrollere livet hans ned til hver minste detalj. Alt fra hva han spiser den dagen, til valg av kone og når han har sex med henne. Men ett sted går også grensen for Robert. Når sjefen ber ham om å drepe, nekter Robert å underkaste seg. Men når konsekvensen av å ta selvstendige valg viser seg å være total frihet, er plutselig ikke tilværelsen på egne bein like forlokkende lenger. I det andre kapitlet møter vi den fortvilede Daniel hvor konen har forsvunnet under en ekspedisjon til sjøs. Savnet etter konen er så stort at han ikke greier å fungere i hverdagen, og han klamrer seg desperat fast til håpet om at hun én dag skal dukke opp igjen. Men når hun endelig blir funnet, er Daniel overbevist om at hun ikke er den virkelige konen hans. Mistanken begrunner han med observasjoner som at føttene er litt for store for skoene hennes og hennes nyvunne appetitt for sjokolade som hun tidligere aldri ville røre. For å bekrefte antagelsen om at det ikke er hans virkelige kone, begynner Daniel å gi henne stadig mer ekstreme utfordringer.

Det siste kapitlet handler om Emily som har forlatt mannen og datteren

for å bli med i en sex-kult som tror at det finnes en frelser som kan gi dem evig liv. I spagaten mellom hennes tidligere familieliv og ønsket om være en del av kulten, deltar hun i orgier og kidnappinger.

Kinds of Kindness skildrer hvordan mennesket kan drives av makt. I det første og tredje kapitlet undertrykkes protagonisten; Robert under sjefens tyranni og Emily under kultens ledere. Frie fra valgets kvaler, er de begge tilsynelatende fornøyde med maktubalansen, men å føye seg for andre har også en pris. Når de til slutt våger å ta et selvstendig valg, opplever begge to å bli utstøtt fra fellesskapet de var en del av. Frie fra undertrykkelsen er de ikke nødvendigvis mer frie i livet.

I det andre kapitlet utforsker Lanthimos hvordan det er å være på den andre enden av makt-skalaen. Til tross for at Daniel står fritt til å handle slik han ønsker og snart får all rådemakt over konen sin, forfølges han av paranoide tanker. Som autoritet kan han aldri stole på at andre ikke har underliggende motiver. Også autoriteten selv kan bli ufri av den skjeve maktbalansen.

Nå har det gått 15 år siden Lanthimos og Filippou startet *The Greek Weird Wave*. Hellas er ikke lenger preget av

økonomisk krise. Selv har Lanthimos flyttet fra kunstnerbohemien i Athen til smørøyet av film, Hollywood. Han beveget seg langt, ikke bare geografisk, men også som filmskaper. Med maksimalistiske *Poor Things* fikk han både stor kreativ frihet og skyhøyt budsjett. Dette er noe helt annet enn minimalismen han førte i sine tidlige filmer. Store tablåer og lite kameraføring er stilvalg, men var også nødvendig da gitt hans få midler til å lage film. At han nå har funnet tilbake til hans tidlige filmer, selv med penger tilgjengelig, får en til å undre seg over hva i vår tid som gjør at han utforsker det samme på nytt.

Frihet kan være lammende, og en rettesnor er både nødvendig og ønsket for de fleste av oss. Dette ser vi også eksempler fra i vår verden med voksende fascinasjon for astrologi til nyreligiøse konvertitter. I en tid uten Gud har mange blitt desperate i søken etter at noen eller noe større enn oss selv skal bestemme. *Kinds of Kindness* tar oss gjennom tre vidt forskjellige historier for å utforske dynamikken mellom det frie og autoritære i vår tid. Man skulle like-

vel ønske at den mer modne Lanthimos ga en dypere innsikt i temaet enn det han har gjort i sine tidligere filmer, og man kan lure på om det har gått litt fort i svingene. Dessverre har filmen et så stort tolkningsrom slik at man som seer blir usikker på hva han ønsker å formidle utover det banale.

Barne-TV for studenter

TEKST: Kjersti Eline Stuen | FOTO: August Carlsen Grøstad

Med masker, sprang og glitter sjarmerte wrestling publikum på Studentersamfundet.

Det var 23. august, en fredagskveld mot slutten av fadderuka. En giret studentmasse ventet på at dørene skulle åpne. Et show med Norsk elitewrestling stod på planen. Jeg stod i køen og visste knapt hva jeg gikk til. Hvor gøy kunne det egentlig være å se voksne menn i kostyme slenge hverandre i bakken?

Ved inngangen solgte de stramme, flerfargede, glitrende masker til 150 kroner. I Storsalen stod en firkantet arena omringet av royk. Etter kort tid kom kveldens vert og dommer Eirik Støylen inn i ringen. I en mikrofon senket ned fra taket lofte han en kveld full av «fantastisk norsk gladvold». Det planlagte programmet var tre singelkamper hvor vinneren fra hver av disse gikk videre til kveldens hovedkamp.

Den første kampen var mellom Espen

Olsen og Erik Isaksen, også kalt «Ikonet», førstnevnte kledd i røde tights med etternavnet på rumpa, og sistnevnte kledd i korte, gullfargede shorts. Aktørenes høyde, vekt og hjemby ble annonsert før vi fikk se dem. Til hver sin kjenningsmelodi spankulerte de ut i ringen til voldsomme rop fra publikum. Det tok ikke lang tid før kampen var i gang.

Det som fulgte var et akrobatisk og teatralisk sammenstøt. Vi fikk gleden av å se Olsen og Isaksen kaste rundt på hverandre som om de begge veide ingenting. Det er ikke så ofte man får se en slik slapstick-rutine. Med store hopp og fryktløse landinger på magen, minnet de om barn på en splitter ny trampoline. Min tidligere skepsis begynte å forsvinne og jeg koste meg mer og mer. Jeg følte at jeg så på barne-TV for voksne. Isaksen gikk av med seieren og Olsen måtte skuffet tre ut av ringen.

Tommy P var kveldens tredje bryter. Med pelsjakke, solbriller og glitter på brystet var han en kontrast mot sin motstander Rayo Flores i spraglete maske og bukser. Denne kampen viste virkelig engasjementet til publikum. Flores, en tidligere vinner, var en tydelig favoritt.

Dette var kampen hvor jeg følte at hemningene mine forsvant. Plutselig buet jeg også hver gang Tommy P kastet Flores i bakken og skrek hver gang han kom seg opp. Ved ethvert tegn på juks protesterte jeg vilt. Det tok ikke mer enn en glitrende maske for at entusiasmen skulle vise seg. Til publikums store jubel spratt Flores unna alle forsøk på å holde ham nede og endte opp med å vinne kampen.

Den siste kampen for pausen ga oss sirkusstemning. Ryan Howard, også kalt «The Destroyer» fikk komme først inn i ringen. Han fikk sagt et homofobisk skjellsord omtrent tre ganger før mikrofonen ble tatt fra ham. Hans karakter som en aggressiv, australsk kjempe var raskt etablert. Publikum buet mens Howard viste fingeren. Hans motstander, Klin Kokos, var kledd i klovne maske, ballonghatt, slips og bukser som lignet søppelsekker. Han prøvde seg ikke på mikrofonen. Her sa kanskje klærne nok. Det som etterfulgte var en morsom kamp som Howard til slutt vant, til publikums store skuffelse.

Rett etter pausen fikk vi en overraskelseskamp mellom Tommy P og Espen Olsen. Førstnevnte var nemlig overbevist om at den eneste grunnen til hans nederlag var juks. Med tyggegummi i munnen

konstaterte han at ingen av de andre hadde klart å slå ham. I det øyeblikket ordene var ute av munnen hans, dukket Espen Olsen opp. Publikum jublet. Det lå kanskje litt i kortene, men selvfølgelig ble Tommy P lagt i bakken og Olsen fikk seire.

Så kom øyeblikket vi alle hadde ventet på, kveldens hovedkamp.

«Det er ingen venner, ingen allierte, ingen regler», sa Staun.

Dette beskriver også kanskje de første dagene i fadderuka, med andre ord: En kjent sak for publikum. Kampen varte lenge. Flores, Isaksen og Howard møttes i noen brutale slag. Det var skittent spill og de kjempet utenfor ringen gjentatte ganger. Mot disse to tyngre aktørene var Flores en tydelig underdog. Da var det selvfølgelig utrolig tilfredsstillende å se ham gå av med seieren til slutt.

Etter stor applaus kom alle ut igjen. Entusiastiske tilhengere fikk både klemmer og bilder med sine favoritter. Selv tok jeg ingen, men kjente at jeg nok kommer tilbake neste gang det er wrestlingshow i byen. Jeg er overbevist. Hverdagen har godt av en god dose slapstick.

HORRORSKOP

I denne konteksten er min jobb å sette deg ut av spill, selv om jeg ikke nødvendigvis vil. Det til tross, vil jeg stå på mitt, her er horrorskopet, din dumme dritt.

TEKST: Christian Truyen Ryssdal | ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

Vannmannen

(20. januar–18. februar)

Nå som det snart er fire og et halvt år siden «meteren» ble innført i forbindelse med covid-19, kommer du endelig til å finne tilhørighet i antivaksineringsmiljøet. Heia ytringsfrihet!

Fiskene

(19. februar–20. mars)

Etter at vitsen din ikke slår an for syvende gang på rad, kommer du til å gi opp og det er virkelig helt topp for alle andre i rommet. Fortsett sånn.

Væren

(21. mars–19. april)

Forenklet forelegg eller hva det heter står for tur når du blir tatt for nasking på 7-eleven på Nybygg.

PS: Hvorfor har de ikke en inngang direkte fra Huset? Skjenkeloven er en åpenbar utfordring her, men det er vel nok ressurser til å ha noen som sier «Hei, du kan ikke ta med den inn her. Unnskyld! Hei! Du må drikke opp eller sette den fra deg før du går inn».

Tyren

(20. april–20. mai)

Åpenbaringen om at haugesund-/karmøydialekt høres påfallende likt ut som den svenske skånedialekten kommer til å påvirke din beslutningsevne i de kommende ukene.

Tvillingene

(21. mai–20. juni)

Det ventes et raseriutbrudd av deg neste gang du spiller brettspill med venner. Hvis det er første gang noe sånt skjer kommer de først til å bli satt ut, men etter hvert akseptere det. Dersom det skulle skje igjen kan du ikke lenger kalle deg selv omgjengelig. Skjerpings.

Krepsen

(21. juni–22. juli)

Ikke nødvendigvis en spådom her, men heller et tips til deg som er ny (eventuelt gammel) i byen: Hold deg unna Ila. Husene der er kanskje søte og rare, men lukten er stort sett ganske dårlig.

Løven

(23. juli–22. august)

Det her skal vel egentlig være en nedrig spalte, men vet du hva? Det kommer til å skje noe helt fantastisk med deg denne måneden. Men vær oppmerksom! Plutselig går du glipp av øyeblikket.

Jomfruen

(23. august–22. september)

Bursdagen din markerer så og så mange leie fylte. Leie som i år. Så husk at det å snylte ikke leger noen sår.

Vekten

(23. september–22. oktober)

Du kommer til å få deg en saftig karamell servert. Enten fordi du gjør noe bra, eller fordi du er en skikkelig drittsekk på byen. Så hva velger du, heder eller ære?

Skorpionen

(23. oktober–21. november)

Du blir hele byens store snakkis når du ikke kommer deg ut av kjølerommet på Bunnpris Bakklandet. Folk går inn og ut hele tiden, men du får det bare ikke til. Husk skjerf og vanter.

Skytten

(22. november–21. desember)

Det kan hende det blir innbrudd hjemme hos deg når du glemmer å låse døren, men det avhenger helt av dagsformen og det generelle humøret til tyven.

Steinbukken

(22. desember–19. januar)

Har du sett de heisekranene i Midtbyen? Kommer en by eller et land noensinne til å være fri for heisekraner og andre byggeplassete gjenstander? Verden er stadig ufullstendig og det kommer til å plage deg. Husk at du ikke er den eneste som stiller de store spørsmålene, men at mange synes du er modig som tor å gjøre det.

Pom Poko

– Champion

En glattpolert skute med et skrog fullt av kanonhull.

TEKST: Herman Østby

FOTO: Bella Union

Siden 2021, med platen *Cheater*, så har Pom Poko reist verden rundt. Samtidig har rockebandet, som ble stiftet ved jazzlinja i Trondheim, også jobbet med deres tredje plate *Champion*.

Først og fremst så låter platen mer polert og moderne. Vokalen er mer tydelig og skarpere, og koringen er hakket mer markant. Dette skjer heldigvis uten at det går på bekostning av resten av instrumentene og den unike klangen man er blitt vant til.

For det andre er platen preget av et mer balansert lydbilde, med både roligere og mindre støyete låter. Så klart er det unntak, med for eksempel låtene «Growing Story» med markante skrik

fra gitaren, og «Big Life» som dissonerer skikkelig med krasjende toner, samt bruken av støy.

Ellers så er det også låter som er rockete uten å være direkte hylende, som «My Family». Alle disse er likevel både preget av kompliserte taktskifter, en markant basstone og metallisk gitarvrenge.

For det tredje er tekstene i kombinasjon med musikken helt prima. De er absurde, samt dekonstruerende i vakre vokalmelodier som på «Pile Of Wood», der dette viser seg tydelig på både førrefrenget og selve refrenget.

Hva med resten av platen? Spinner'n? Låten «Champion» er direkte søt og humoristisk med tekstlinjer som «We

are on the list for local parties / I feel scared – I'm the tallest child». Sammen med «Bell» og «Fumble» leverer de de ordentlige melankolske sporene.

Ellers grenser «Go», «Never Saw It Coming» og «Druid, Fox and Dragon» over på indie-territoriet uten å være kjedelige i låtskrivingen, til tross for at de kan virke som et lite steg unna råskapen på den tidligere *Birthday* (2019).

Pom Poko leverer fortsatt god rock med støyete nykker og flørt med jazzsærpreg. Jeg ville rangert dette som én av de bedre platene i år om du liker gnissende rock med variasjon over hele fjøla.

Fontaines D.C.

– Romance

Den irske post-punk-gruppen leverer en av årets deiligste lytteropplevelser.

TEKST: August Alver Solli
og Olaf Alexander Styrmoie

FOTO: XL Records

«**My childhood was small**, but I'm gonna be big», gauler vokalist Grian Chatten på innledende «Big» på albumet *Dogrel*, deres første album fra 2019. Siden har mye endret seg. Fontaines D.C. er ikke lenger bare et nytt og spennende post-punk band fra Dublin som spiller skitten og skarp punk – de har rundt tre millioner månedlige lyttere på Spotify og bryter barrierer i rocken vi sjelden har sett tidligere.

Nå har de sluppet sin fjerde skive. På *Romance* militærstuper bandet i ukjent farvann, både musikalsk og tematisk. Lydbildet blander ufiltrert energisk post-punk og hip hop, hakket mer uventet nu-metal og digre progressive låtopprullinger. Denne skiven har masse. Fontaines spikker frem et album som både er intenst, eksplosivt og følsomt på samme tid.

Albumet åpner med tittellåta «Romance» – en skremmende eksplosiv låt, der Chattens redde og Thom Yorke-inspirerte vokal legger seg over en tikkende bombe av et lydbilde. Låta kan minne om tidlig Nick Cave, og hadde føyd seg rett inn i TV-serien *Peaky Blinders*. Det er en perfekt innledning for den nydelige lytteropplevelsen man kan vente seg.

«**Starburster**», albumets første singel, viste et mørkere, mer kaotisk band enn tidligere. Her får vi både rapping og strykeorkester. Skimter vi Korn og Deftones? I så fall rydder bandet numetal-terreng fra øverste 90-tallshylle, spekket med angst og uro. Inntrykket balanseres riktignok av spor som «Favourite», vakre «In The Modern World» og «Motorcycle Boy». Melankolske, tilbakeskuende og myke hyllester av Dublin. Kjærligheten til Irland ble lagt ned som grunnstein allerede i debutalbumet.

Produsent James Ford kan høste kred for nok en velstemt plateoppbygging. Det er elementer fra stadionrock, Arctic Monkeys' *AM*-dager, Depeche Mode, Blur og senest: *The Last Dinner Party*. Progresjonen kommer særlig til uttrykk i siste halvdel av platen. «In The Modern World» følges opp av «Bug» og holder nervene elektrosjokket frem til «Death Kink». Deretter legger Ford sansene på is, «Favourite» og teppefall. Mesterlig.

Vokalist Grian Chatten leverer lyd og lyrikk med sin evig karakteristiske vokalstil. Dette sikrer at selv om lydbildet har utviklet seg til noe adskillig røffere enn *Dogrel* (2019), forblir den emosjonelle kjernen i Fontaines D.C. intakt som en mumifisert fiken. Fontaines tar tronen som dagens mest spennende rockeband, og igjen har de levert et mesterverk av et album.

Manglende kvinnelige headlinere på Samfundet

Et homogent semesterprogram høster inn kritikk fra studenter.

TEKST: Tuva Stenvik og Herman Østby
ILLUSTRASJON: Linn Zhu Yu Grotnes

Hvert semester består lineupen på Samfundet av en rekke større og mindre artister. Høstsemesterets utvalg konserter skiller seg ut med en tydelig mangel på kvinnelige headlinere. Hittil er det ikke planlagt noen store kvinnelige headlinere, mens det er planlagt tre mindre konserter med kvinnelige artister, med ULD på Vuelie og to ulike band på Bråkefestivalen.

I møte med dette har Samfundet mottatt kritikk fra flere studenter. Blant kritikerne er Linnea Östgård, som ønsker likestilling i artistene som spiller på Huset.

– På Studentersamfundet dette semesteret fikk ikke kvinnene muligheten til å vise seg frem som musikere, og vise talentene sine, sier Östgård.

Flere faktorer som påvirker urettferdig booking

Samfundets høstprogram har mottatt kritikk fra flere hold. Psykologistudentene Nora Julianne Soot, Amelia Alexandra Løgavlen og Rebecca Winge mener likestilling er viktig, men tar hensyn til at flere faktorer kan stå på spill i valget av bookinger.

– Jeg tror ikke jeg tenker over om det er en kvinnelig eller mannlig artist som opptrer. Det viktigste for meg er om jeg liker musikken eller ikke. Men jeg synes likevel det er viktig å få likestilling i industrien, forklarer Winge.

Jentene merker likevel at mannlige artister tar større plass i media enn kvinnelige artister.

– Jeg føler jeg har snakket med venner om det også, det er oftere man hører på mannlige enn kvinnelige artister. Det er litt rart egentlig, at menn tar så mye større plass, påpeker Soot mens gruppen nikker i enighet.

Psykologistudentene mener mangelen på representasjon og publisitet kan være en stor årsak til at det er færre kvinnelige artister som får store navn.

– Det føles jo litt som en ond sirkel dersom det er mangel på representasjon i media som gjør at det er færre kvinnelige artister som klarer å lage et navn for seg. Hvis de ikke får

sjansen til å bli spilt blir det jo færre som hører om dem, sier Soot.

En kritisk røst mot skjevheten

Student Linnea Östgård er en del av en mindre gruppe studenter som har sendt kritikk til Studentersamfundet på grunn av dette. Hun ønsker likestilling blant alle artistene som spiller på Huset.

– Det er ikke spørsmål engang om at dette er kritikkverdige. Det er mange medlemmer og studenter som har lyst til å støtte kvinnelige artister, sier hun.

“Det er ikke spørsmål engang om at dette er kritikkverdig”

MANGFOLD: Linnea Östgård synes det er viktig at alle skal bli representert i industrien. Foto: Toby John Varhaugvik

MERKELIG: Nora Julianne Soot mener det er rart at menn tar såpass stor plass i industrien i forhold til kvinner. Foto: Privat.

VIKTIG SAK: Amelia Alexandra Løgavlen er blant studentene som vil se mer likestilling på Studentersamfundet. Foto: Privat.

SKEPTISK: Rebecca Winge tenker det er bra å legge vekk fokuset på hvem det er som opptrer, men vil likevel at alle skal bli representert. Foto: Privat.

Det er nemlig ikke snakk om å boikotte Studentersamfundet, oppklarer hun.

– Det med boikott er bare et rykte. Ingen andre av de jeg kjenner har sagt noe om at de boikotter i hvert fall, forklarer studenten.

Sammen med andre studenter har hun gitt kritikk til Studentersamfundet for å få frem beskjeden direkte.

– Det har vært flere som har kritisert Lørdagskomiteen og Klubbstyret. De har vært i dialog med dem og sagt at dette er dårlig, sier hun.

Östgård forklarer at dialogen har funket bra ettersom det allerede har oppstått fremgang etter klagene.

– Vi som har kritisert bookingen har allerede oppnådd det vi ville. De har tatt det til seg, og det virker som de prøver å forbedre seg, forklarer hun.

Hun følger opp med å påpeke at flere kvinnelige artister har blitt booket i etterkant av kritikken. Disse artistene skal spille allerede dette semesteret. Dette fører til håp om forbedring både innad og utenfor Studentersamfundet.

– De har booket flere kvinnelige artister i ettertid. Det viser at både Samfundet og andre aktører kan ta kritikken til seg, noe som er viktig, forteller hun.

Östgård nevner at musikken ikke burde være knyttet til hvilket kjønn artisten er. Hun mener likevel det er viktig at alle skal kunne være representert i industrien.

– Det handler mer om representasjon og at det skal være et mangfold, sier hun.

Östgård trekker frem skuespilleren Ellen Pompeo, som viste frustrasjon over mangel av mangfold på sett. Sitatet «When I show up on set, I'd like to see the crew look like the world that I walk around in everyday», speiler nettopp denne frustrasjonen.

– Sitatet viser at vi fremdeles har en jobb å gjøre for å sikre at alle har muligheter, sier hun.

På samme måte som Pompeo ønsket å se mer mangfold på sett, ønsker Östgård å se mer mangfold på konsertscenen.

Slik fungerer bookingen på Samfundet

Storsalbooker Christian Rolfsen og knausbooker Ida Aarestrup Haugland tar til orde for mangelen på kvinnelige bookinger på Samfundet.

På hvilken måte speiler booking til Klubbstyret Samfundet og studentmiljøet som helhet?

– I stor grad booker vi det som slår an blant studentene. Så spørres det jo hva som er tilgjengelig med tanke på hvem som lager album og hva man har råd til, samt hva slags spillejobber artistene vil ta. Vi prøver jo å tilby bredde så godt som det er mulig, sier Rolfsen.

Rolfsen opplyser også om at Klubbstyret booker artister de mener slår an blant studentene.

– Vi prøver å tilby bredde så langt det lar seg gjøre, sier han.

Han sier at mye avhenger av hvilke artister som lager album, hva Samfundet har

råd til og hvilke opptredener artistene selv vil ha.

– Jeg tror at det er litt tilfeldig. Vi har vanligvis ganske mye bredde med kvinnelige og mannlige artister, sier Rolfsen.

VANSKELIG: Det går hardt for Christian Rolfsen og Ida Aarestrup Haugland i arbeidet med å holde alle fornøyde. Foto: Herman Østby.

“Hvis du setter harde krav kan det bli vanskelig å booke”

Rolfsen opplyser også at de måtte flytte noen opptredener på grunn av forsinkede album, eller TV-opptredener.

Videre sier han at de har ønsket å få flere kvinnelige artister, men at noen kvinnelige artister kun spiller på større arenaer.

– Vi har også lyst til å booke artister, fra utenlands og innenlands, som ikke har vært på Samfundet før for å se hva som skjer, sier Rolfsen.

Haugland mener at andre opptredener på Samfundet har en bedre kjønnsfordeling.

– Alle artistene som spiller på 23:59 på Vuelie har i større grad en bedre kjønnsfordeling enn det som er i Storsalen eller på Skala, forteller hun.

Både Haugland og Rolfsen er enige i at det kan se dumt ut med så få kvinnelige artister, men sier at neste semester blir bedre.

– Artistene som skulle ha vært dette semesteret kommer neste semester, sier de.

Bookingprosessen i større detaljer

Rolfsen forteller at hans arbeid som bookingansvarlig går på å snakke med agenturer som sitter på store artister.

– Disse er ikke managementet til artisten, men et mellomledd mellom managementet og konsertarenaene, forteller han videre.

Bookingen kan komme som bestilling fra Samfundet sin side, eller så kan managementet komme med forslag til Samfundet selv.

– Managementene kan ha samarbeidet lenge med Samfundet, så da tror de at de vet hva som passer til oss, sier Rolfsen.

Storsalbookeren sier at det er litt varierende også når artistene kommer til Samfundet.

– Om vi har lyst på en artist som ikke kommer med et album før våren 2025, blir konserten høsten 2025, sier Rolfsen.

Videre sier han også at Klubbstyret ofte får e-poster fra vanlige publikummere med ønsker, og det hender de henter tips derfra.

Selv lurer Ida Haugland på hvordan folk tror at prosessen fungerer.

– Booking på Samfundet handler altså vel så mye om hva agenturene foreslår til oss, i tillegg til hvem som er på turné det året, sier Haugland.

Rolfsen legger også til at hvilken type turné artistene er på, spiller en stor rolle. Han sier at noen artister ikke vil spille i Storsalen, men heller spiller på festivaler.

– Artister som Aurora, Gabrielle og Susanne Sundfør har blitt festivalstørrelse, og ellers tar de i bruk andre scener i byen, forteller han.

Samfundet og fokus på mangfold

Haugland og Rolfsen forklarer at kultur mangfoldet handler om at det både er mindre og større artister. Spennet blir da fra 23:59-konsertserien til de større artister i Storsalen som alltid selger ut.

– For oss er prosjektet et utvidet kulturtilbud også i form av konsert. En kan jo alltid tenke mer på å få med alle som driver med musikk, sier Rolfsen.

Rolfsen legger til at booking også handler om å selge billetter til de bookedde artistene.

– Det er ikke krise å ikke ha utsolgte konserter, men det er gøy når vi selger ut, sier han.

Storsalbookeren sier at Kulturutvalget som gjeng setter pris på å fylle huset, uavhengig av hva som spilles. Han sier også at ikke alt de booker er sine egne drømmebookinger.

– Det viktigste er at vi prøver å treffe hva publikum vil like, sier Rolfsen.

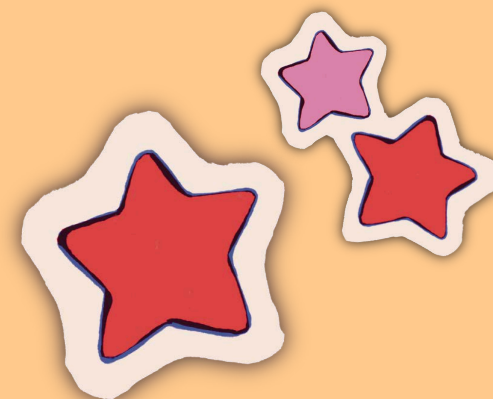
Forebyggende tiltak mot urettferdigheter

Haugland og Rolfsen vet at retningslinjer er noe som kan implementeres for å forebygge skjevfordelte bookinger, men presiserer at det kan gjøre det vanskeligere.

– Hvis du setter harde krav kan det bli vanskelig å booke, fordi ikke alt kan kombineres med billett salg og eventuelle tilbud fra agenturer, sier Rolfsen.

De to bookingansvarlige er likevel enige om at de i større grad kunne ha tenkt over fordelingen av artister.

– Hadde alt gått etter planen så hadde semesteret vært bedre både kvinnelig og mannlig. **UD**

Kulturkalender

Fadderuka er kanskje over for denne gang, så hvorfor ikke utforske hva Trondheim by har å tilby i løpet av september? Ta med faddergruppa, seminarcrusket, foreleser, eller bare deg selv. Du er mer enn god nok som du er!

ONSDAGSDEBATT OM ROSAVASKING

Når? 4. september, 19:00

Hvor? Skala, Samfundet

Begrepet «rosavasking» brukes om når bedrifter bevisst markedsfører seg selv med regnbueflagg i anledning pride. Er dette et ekte engasjement, eller vil bedriftene bare si «HI GAY»? Hvordan påvirker dette egentlig LHBTQ+-miljøet? Kjør debatt!

VALENTINERNE FEIRER JOKKES 60-ÅRS DAG

Når? 4. september, 21:00

Hvor? HAVET Arena

Selvste Jocke ville ha fylt 60 år i 2024. For å hedre hans minne vil de originale valentinerne spille klassikere og slagere fra bandets fem album. Her bør det være fullstendig lov å felle en tåre eller to, både av glede og for samholdet. Bli med på feiringen av en av Norges mest ikoniske artister.

RUMOURS OF FLEETWOOD MAC HYLLESTBAND

Når? 6. september, 19:30

Hvor? Olavshallen

Dette er noe av det nærmeste man kan komme å få se Fleetwood Mac live i 2024, og jaggu meg er de gode øg! Bandet er omtalt som verdens beste Fleetwood Mac hyllestband, og er attpåtil støttet av Mick Fleetwood personlig. Her kan du nyte musikk, gaule med, og tenke på livet og kjærligheten.

TRONDHEIM MARATON

Når? 7. september

Hvor? Hele byen, start og mål: Trondheim torg

Kanskje du har trent maratonmusklene hele sommeren og synes det er absurd at en slik hendelse står oppført i en kulturkalender? Kanskje du elsker å løpe og trenger en unnskyldning til løpe fritt gjennom Trondheim uten forstyrrelser? Kanskje du liker å se på og vil teste ut ditt nye hearop?

Har du tips til kule og morsomme ting som skjer i Trondheim? Noe du vil dele med Under Dusken og alle våre lesere? Send e-post til kulturredaktor@studentmediene.no med emnet «Kulturkalender».

BYGDEFEST PÅ SAMFUNDET

Når? 7. september, 21:00

Hvor? Hele huset, Samfundet

Bygdefesten er tilbake! Selv om mange av oss nå har flytta fra bøgda til storbyen Trondheim ligger bygdefest på kommunehus nært hjertet for de fleste. Forhåpentligvis er det mindre klining med kusiner og heller mer swing på Samfundet denne kvelden. Det loves pølsepising, mekanisk okse og et forrykende show av Hagle!

ODD NORDSTOGA KOMMER TIL TRONDHEIM FOR Å SNAKKE OM NY BOK

Når? 11. september, 19:00

Hvor? Litteraturhuset i Trondheim

Hele Norges spelemann kommer til litteraturhuset for å snakke og spille om livet sitt. Hva ligger egentlig mellom linjene? Det har Nordstoga lyst til å fortelle deg. Det er lovet en musikalsk samtale med det man bare må innse er Norges svar på Hozier.

KULTURNATT TRONDHEIM

Når? 13. september, 15:00 – 00:00

Hvor? Hele byen

Kulturnatt er alltid verdt å få med seg. Ulempen er at det skjer så mye at du må velge og vrake i ting å gjøre. Fordelen er at det skjer utrolig mye gøy. I tillegg er alt gratis! Årets kulturnatt inkluderer ting som workshop med Drag Syndrome, maling av mummfat, og konsert med et fransk band utkledd som muldvarper. Hva kan vel bli bedre enn det?

«NÅR JEG DRIKKER» PÅ TRØNDELAG TEATER

Når? 13. – 14. september

Hvor? Trøndelag teater

Spillet basert på Martin Svedmans diktsamling kommer til Trondheim. Forestillingen tolker Svedmans dikt om en ung alkoholikers liv. Diktene framstiller eufori, tristhet, det vonde og absurde, og det håpefulle i en harmoni som til sammen skaper et livaktig portrett av et menneske.

COOKING AT THE SAVOY

Når? 15. september

Hvor? Antikvariatet

Om du er en av mange som hører på jazz på lesesal, så oppfordrer jeg deg til å ta entusiJAZZmen ut av salen og inn på Antikvariatet den 15. september. Bandet vil spille hardtsvingende hot jazz, sier Antikvariatet selv. Her vil de fire unge musikerne vise fram sine jazztalenter i lune og passende omgivelser.

BLI SOPPSANKER PÅ 1-2-3

Når? 18. september, 19:00

Hvor? Litteraturhuset i Trondheim

Et fellestrekk de fleste soppsamlere har er at de holder sine områder hemmelige og sine metoder skjulte. Helt fram til nå. På dette foredraget vil Mette Alstad, som forøvrig har Norges største sankerkonto på Instagram, gi deg et krasjkurs i soppstaking, slik at du øg kan sitte på 3-ern ned fra Dragvoll med tre handleposer fulle av kantareller.

BRÅKEFESTIVAL PÅ VUELIE

Når? 19. september, 21:00

Hvor? Vuelie, Samfundet

Om det først skal bråkes, skal det bråke ordentlig! Kast deg med når tre band – BAPHY, Gjörme og Naoko – kjemper om å bli din nye bråkefavoritt! De kan tilby show som er ville og brutale, mørke og følsomme, og ikke minst sinna, men gledelige samtidig. Her får du muligheten til å slippe deg helt løs og bare la deg selv forsvinne inn i det uovervinnelige, men herlige bråket.

KLOVNELOPET 2024

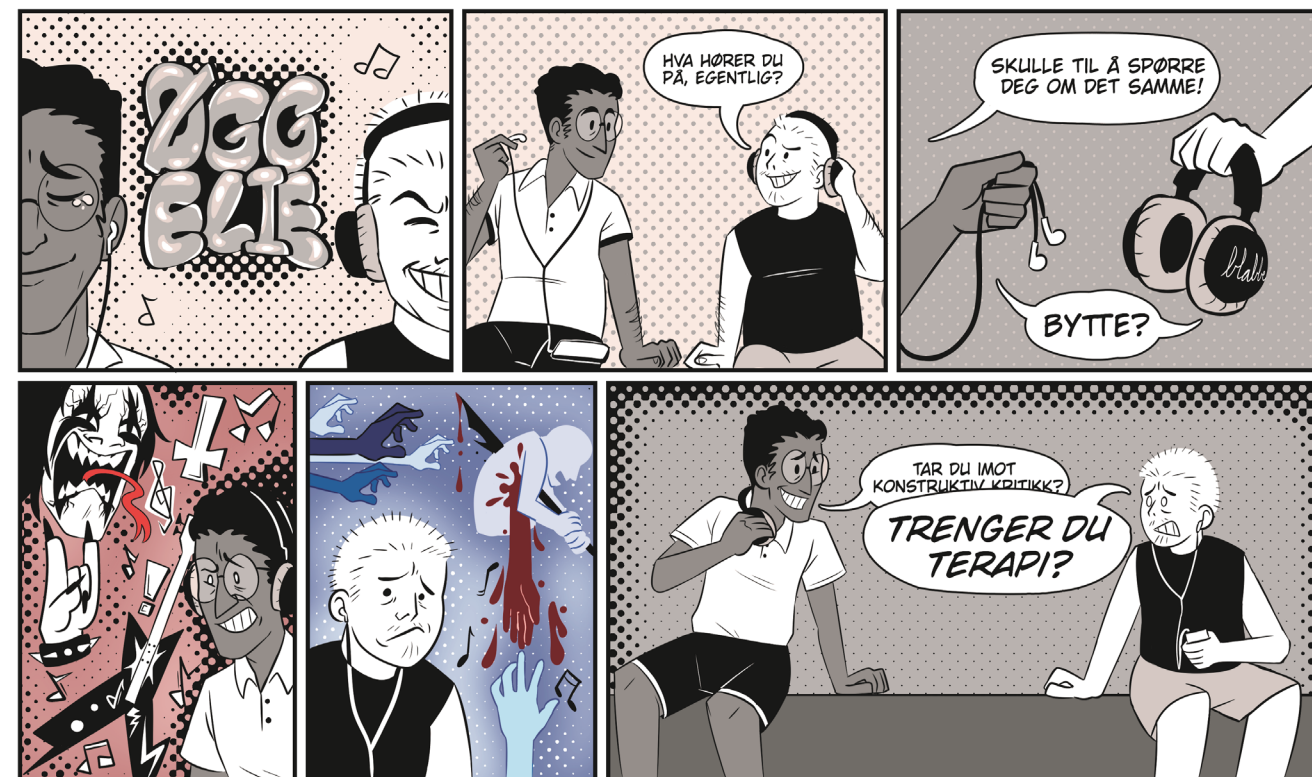
Når? 22. september

Hvor? Hele byen, oppmøte Gløshaugen

Her kan alle som vil, ta seg en løpetur for en god sak! Klovneløpet er arrangert av studenter i Trondheim, og inntektene fra løpet går til Sykehusklovnene for å støtte arbeidet de gjør. Her er det ingen krav om å løpe fort, så her kan alle delta. Kom som du er, med klovnekostyme eller vanlige løpeklær.

Stripe

ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

KULTURNATT Trondheim

Trondheims største endagsfestival

FREDAG 13. SEPTEMBER

Gratis arrangementer i hele byen

Kl. 15:00-00:00

M

kulturnatt-trondheim.no

KRYSSORD

TEKST: Katrine Sætereng | FOTO: August Carlsen Grøstad

HUSDYR →			GAMMELDAGS	HEDER			
		MERKE					
FLIRTE		LITT					
		KLISTER					
STED							
GUTTENAVN							
				STJELE		TYPE BATTERI	LENGDEMÅL
SUBKULTUR				HODEPLAGGET			
ARBEID							
		RUTSJE				LUA	
		OMSETNINGSAVGIFT					
SVARORD			SÅREGEN				TALLORD
CA						DRIKKE →	
ANSLÅ							
				UD	VAKKER		
					MEG OG DEG		
BLÅNISSE		HORN					UD
				HJEMME			

KVISS

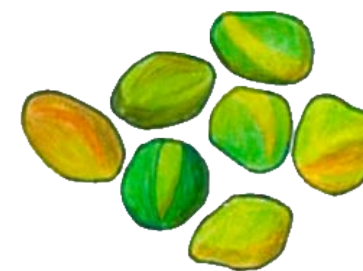
TEKST: Jonas Røisland

- Hvem har skrevet låten Halleluja?
- Hva heter fjellet hvor Moses mottok de ti bud?
- Hva betyr det om man har hypernevrokustiske diafragmakontravibrasjoner?
- Hvem er høyest av KatjaKai og BenteBent?
- Hva står NHO for?
- Hva betyr alors on danse?
- Hvilket dyr er Fenris?
- Hvorfor må Salum Kashafali nå bytte klasse i Paralympics?
- Hvor var Oddvar Brå selv da han brakk staven?
- Hvem er den eneste nordmannen som har vunnet Puskasprisen: årets mål i verden?
- Hvilken hunderase er Brian Griffin?
- Hva er mellomnavnet til Gordon Ramsay?
- Hvilket land kom Josef Stalin fra?
- Fullfør uttrykket: ansikt til ansikt skal ørner ...
- Hva slags dyr er en vombat?
- Hva er du redd for om du har papafobi?
- Hvilke to ting holder Olav Tryggvason sin statue på Trondheim torg?
- Hvem synger sangen «Mrs. Robinson»?
- Hva heter spilleren som Zinedine Zidane skallet ned i VM-finalen i Tyskland i 2006?
- Hvor skal neste sommer-OL holdes?

1) Leonard Cohen, 2) Sinaifjell, 3) Man hikker, 4) BenteBent, 5) Næringslivets hovedorganisasjon, 6) Så vi danser, 7) En ulv, 8) Han gjetter riktig på en systet, 9) Holmøkkollen, 10) Mads Hanssen, 11) Labrador, 12) James, 13) Georgia, 14) Klores, 15) Pungdyr, 16) Paven, 17) Et sverd og et riksleppe, 18) Simon and Garfunkel, 19) Marco Matarazzi, 20) Los Angeles.

HVEM ER DU I KJØLESKAPET?

ILLUSTRASJON: Hedda Spro Larssen

0–5 poeng
KAPERS

Du hadde nytte i ett eneste måltid og nå ligger du og tar kjøleskaps plass til du blir kastet en gang det er på tide å rydde ut av kjøleskapet, selv om du er langt fra tom. Det er også uklart om du i det hele tatt trenger å være i kjøleskapet.

6–10 poeng
EN HALV AVOKADO

Du er absolutt inne på noe. På en god dag er du en delikatesse, men du bruner så altfor altfor fort.

11–15 poeng
KETCHUP

Du er anvendelig og kan brukes til alt. For de kresne er du en livredder, men du vil aldri ta en matrett til neste nivå for folk med vanlige smaksloker.

16–20 poeng
ENTRECOTE

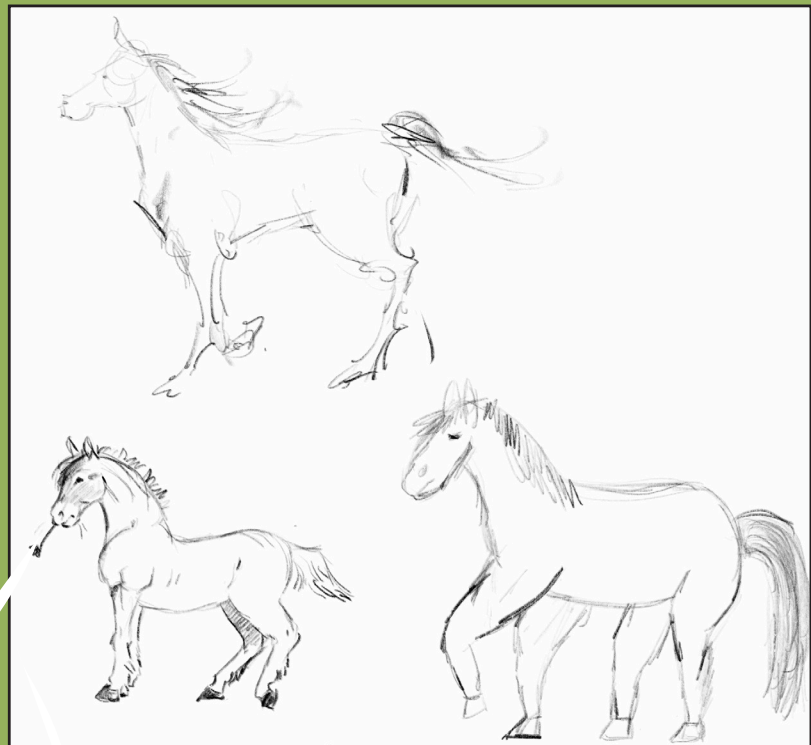
Du har reservert den beste plassen i kjøleskapet. Man har sjelden råd til deg, men man gleder seg alltid til neste gang. Du er grunnen til at man åpner kjøleskapet.

Send inn løsningsforslaget til avisredaktør@studentmediene.no innen 23.09.2024 og vær med i trekningen av en flott premie!

Spitposten

HØYBYS VISE

Det snør, det snør,
Tiddeli bom,
Rundt meg jeg strør,
Tiddeli bom
På Skaugum snør det mer enn før,
Tiddeli bom og gratatata
Jeg tror det snur,
tiddeli bom.
Men jeg har en plan på lur
tiddeli bom.
Nå drar jeg på Italiatur,
tiddeli bom og gratatata.
Pikk eller pung, og huttemegtu
JOBBS hva er det?
Gode venner, kaffe, oval weekend.
Yes, da skal Bård på kino, så han må gå.
Brunking er IKKE, jeg gjentar IKKE at man runker en
bro
Brunking er å bæsje og oppnå ejakulasjon samtidig
Bryllupet er i gang i Hardanger:
De fleste filosofistudentene finner ikke klitten, Joachim
sølte på hele Monolitten
Husk å trene stumpen, Klin Kokos hilser på «The
Destroyer» med rumpen
I Trondheim kan man drikke på diverse barer, for å
være ærlig har jeg lite tro på at sykkelen varer.

Registrerer:

...at endelig inne i de institusjonelle ganga på Huset igjen
...at made in Samf
...at kasta ut
...at gi oss tilgang plzzzz
...at Strindens med liten pult
...at bedre med Pirum og lite pult
...at velkommen alle nye dusketerar<3
...at (ikkje gløym hookekarantena!!)
...at krasjkurs??
...at kræsjkurs om noen år
...at korrektursjef kan være streng
...at men også veldig søt
...at skvåsj skrives ikke squash
...at husk det
...at konteadmiral B
...at i mikroøkonomi what
...at bare si at du har lite penger
...at lapper er kleint
...at Christina er for tynn for Fretex
...at lowkey mobbing i spitten
...at Nyhet er slemme
...at Nyhet bedriver sensur
...at Kultur er hyggelige
...at smisk
...at neida vi er venner
...at «jeg må mige»
...at TASTETEST
...at not very demure
...at not very mindful
...at veldig internt nå
...at det slettes om det ikke kommer mer eksternt
...at Stend og Erlinar i det runde røde
...at eller noe sånt
...at joik deg til 7,5 studiepoeng
...at heller det enn EiT
...at samarbeid er ikke noe særlig for ingeniører
...at eller samfunnsvitere
...at eller leger
...at eller noen som helst egentlig
...at bare spør historieinstituttene på NTNU
...at Sos.ant + geografi = geologi?
...at barnehagedronninga huser barnehagematematikkprofessor
...at sivingene starter tidligere og tidligere
...at HAR INGEN HER LEKT PIKK ELLER PUNG??
...at brunking er i vinden om dagen
...at nå er bryllupet i gang
...at nå går bruden inn
...at de holder opp en gigantisk skjerm
...at hva gjør Netflix der
...at coming soon, Durek and the Norwegian invasion
...at nå gifter de seg
...at nå har de gifta seg
...at se hvem som var i bryllupet
...at yes, da var det bryllup
...at Geiranger vs. Italia
...at hvordan gjør man bryllupet studentrelevant
...at har noen vært der?
...at send mail til tips@studentmediene.no

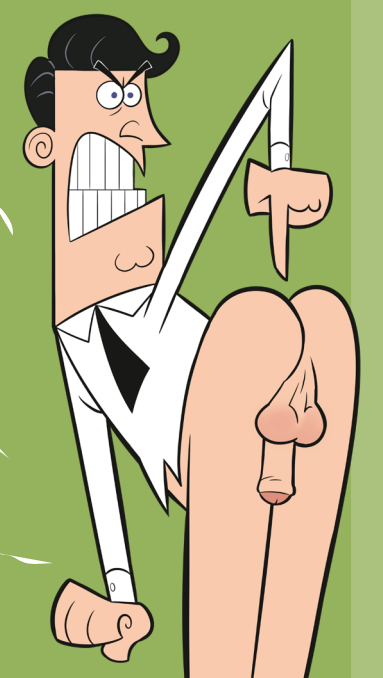
Noahs mest spilte

- BLACK METAL IS KRIG - WITCH CLUB SATAN
- NOTHING INSIDE - BLACK FLAG
- BLOTTØRET - KVELERTAK
- PEYRONAUT - EOSTRE
- DRAGONAUT - SLEEP

Milos mest spilte

- SORRY FOR ME - RICKY MONTGOMERY
- TALK TO YOU - RICKY MONTGOMERY
- HUMONGOUS - DECLAN MCKENNA
- BIRTHDAY CAKE - CIRCA WAVES
- NO EXCUSES - CHILDISH GAMBINO & LUDWIG GÖRANSSON

STUDENT?

MILJØBEVISST?

SKAFF PENSUM BRUKT

iBok.no

Norges største markedsplass for
kjøp og salg av brukt pensum